Biblioteca Centrală Regională Timişoara-Deva

PROLETARI DIN TOATE ŢĂRILE, UNIŢI-VĂ!

Scînteia

Organ al Comitetului Central al P.M.R.

ANUL XXIV Nr. 3135 | Simbătă 20 noiembrie 1954 | 4 PAGINI — 20 BANI

În interiorul ziarului:

Materiale pentru Congresul al II-lea al P. M. R. — DEZBATEREA PROIECTULUI DIRECTIVELOR CONGRESULUI AL II-LEA AL P.M.R. CU PRIVIRE LA DEZVOLTAREA AGRICULTURII ÎN URMĂTORII 2-3 ANI. **Conf. univ. N. Florea** — Solurile sărăturoase pot fi transformate în soluri fertile; **M. Carmil** — Putem spori numărul vacilor de lapte; **Al. M. Sima** — Impotriva propunerii tovarăşului Dumitru Popovici (pag. 2-a).

Kovács János — „Torent de primăvară" de Balla Károly — *Turneul Teatrului Maghiar de Stat din Sf. Gheorghe* (pag. 2-a).

FOILETON: **E. Mihăilescu, K. Dinka** — Paşa din Deta. (pag. 2-a).

O. Enăşescu — Să îmbunătăţim necontenit desfăşurarea comerţului local! (pag. 3-a).

Răspunsul guvernului R.P. Ungare la Nota guvernului sovietic. (pag. 3-a).

Al. Cimpeanu — Pîine albă din Altai (pag. 3-a).

SESIUNEA CONSILIULUI MONDIAL AL PĂCII — Colaborarea tuturor ţărilor Europei în vederea asigurării securităţii colective. — *Rapoartele prezentate de* Ambrogio Donini *şi* Gilbert de Chambrun. (pag. 4-a).

George Sofronie — Problema păcii şi acordurile de la Londra şi Paris (pag. 4-a).

Toate forţele pentru îndeplinirea integrală a planului pe 1954!

Au mai rămas cîteva săptămîni pînă la sfîrşitul anului. Planul de stat pe anul 1954 — cel de-al patrulea an al primului nostru cincinal — a pus în faţa poporului muncitor sarcini deosebit de importante privind dezvoltarea economiei naţionale pe făgaşul socialismului şi ridicarea nivelului de viaţă al oamenilor muncii.

Considerînd îndeplinirea planului la toţi indicii drept o datorie faţă de poporul muncitor şi faţă de statul celor ce muncesc, numeroase colective de muncă, din toate ramurile industriale, desfăşoară o intensă activitate pentru îmbunătăţirea necontenită a activităţii de producţie şi gospodăreşti a întreprinderilor; ele luptă sistematic pentru scoaterea la iveală a noi rezerve interne, pentru folosirea cît mai raţională a maşinilor şi a timpului de lucru, pentru utilizarea cu chibzuială a fiecărui gram de materie primă şi pentru înlăturarea cheltuielilor inutile, în vederea realizării unei producţii sporite, de bună calitate şi la un preţ de cost scăzut.

Încă de pe acum, muncitorii şi tehnicienii dintr-o serie de întreprinderi — muncind cu abnegaţie pentru înfăptuirea politicii partidului — şi-au îndeplinit sarcinile de producţie ce le reveneau pe anul 1954. Intensificînd lupta pentru mai buna folosire a maşinilor, constructorii de piese de schimb pentru tractoare de la uzinele metalurgice „I. C. Frimu"-Sinaia şi-au îndeplinit încă de la data de 6 noiembrie planul la producţia globală pe întreg anul în curs; minerii de la întreprinderea carboniferă Doman dau, începînd din ziua de 5 noiembrie, cărbune în contul anului 1955. Succese deosebite au obţinut şi muncitorii şi tehnicienii de la Atelierele C.F.R. „Gh. Apostol" din Galaţi şi Atelierele C.F.R.-Paşcani, cei de la fabricile de cherestea „I. C. Frimu" şi „Horia, Cloşca şi Crişan" din Bacău, colectivul fabricii „Solomit"-Brăila etc., care lucrează în prezent în contul anului viitor. Numai în regiunea Stalin peste 20 de colective de muncă din întreprinderi şi-au realizat de pe acum sarcinile planului de producţie pe anul 1954. În multe întreprinderi muncitorii şi tehnicienii au depus eforturi deosebite pentru înlăturarea greutăţilor pricinuite de viscolul care a bîntuit la începutul acestui an şi de unele neajunsuri privind aprovizionarea ritmică cu materii prime, au muncit cu dîrzenie şi eroism recuperînd rămînerile în urmă.

Realizările acestor colective fruntaşe dovedesc că în toate întreprinderile există posibilităţi ca sarcinile anuale de plan să fie îndeplinite în cele mai bune condiţii. Depinde de priceperea conducătorilor, de efortul în producţie al muncitorilor şi tehnicienilor, de munca politică şi organizatorică desfăşurată de organizaţiile de partid şi sindicale ca aceste posibilităţi să fie puse în valoare. Alături de aceste colective fruntaşe mai sînt însă întreprinderi unde există încă serioase defecţiuni în organizarea muncii şi a producţiei, ceea ce are ca urmare directă rămînerea în urmă a acestora cu îndeplinirea sarcinilor de plan. Faptul că în nici una din cele 10 luni care au trecut de la începutul anului oficiul nr. 2 de foraj Moineşti nu şi-a îndeplinit sarcinile de plan nu este deloc întîmplător; aici sînt încălcate în mod frecvent termenele de punere a sondelor în foraj, mijloacele de transport sînt prost întreţinute şi folosite iar întrecerea socialistă pentru îndeplinirea planului este slab organizată, fără să aibă la bază obiective precise şi angajamente concrete. O serioasă rămînere în urmă are şi fabrica textilă „Partizanul Roşu" din Oraşul Stalin — întreprindere unde capacitatea de producţie a maşinilor este nesatisfăcător utilizată.

În unele întreprinderi se mai face încă puternic simţită lipsa de spirit gospodăresc. La întreprinderea textilă „Ana Ipătescu" din Bucureşti, materia primă este folosită neraţional ceea ce are drept urmare nu numai neîndeplinirea sarcinilor de plan dar şi scumpirea nejustificată a costului producţiei.

Mai sînt conducători de întreprinderi care urmăresc numai îndeplinirea cantitativă sau valorică a planului, neglijînd cu totul prevederile privind realizarea sortimentelor planificate. La I.M.S.-Roman sarcinile de plan privind piesele de schimb pentru tractoare au fost realizate numai în proporţie de 96,2%; întreprinderea este rămasă în urmă mai ales în ceea ce priveşte confecţionarea celor mai importante piese necesare tractoarelor ca: pistoane, segmenţi de compresie, chiulase etc. Conducerea acestei întreprinderi nu-şi dă oare seama că de executarea fiecărui reper în parte depinde buna funcţionare a unui tractor, că fără pistoane, fără segmenţi, fără chiulase, tractoarele nu pot intra pe brazdă?

În cadrul economiei noastre naţionale — economie care se dezvoltă în mod planificat şi în care fiecare întreprindere formează o verigă dintr-un lanţ întreg — îndeplinirea sarcinilor de plan la toţi indicii de către toate unităţile de producţie are o importanţă deosebită. Orice rămînere în urmă a unei întreprinderi se răsfrînge asupra bunului mers al unui şir de fabrici, creează greutăţi unor sectoare întregi de producţie. De aceea toate **întreprinderile sînt datoare să îndeplinească integral sarcinile ce le sînt fixate prin planul de stat şi să asigure economiei naţionale acea producţie care-i este necesară.**

Fiecare întreprindere trebuie să se simtă răspunzătoare nu numai pentru îndeplinirea propriilor sale sarcini din cadrul planului de stat, ci şi pentru îndeplinirea planului de stat al întregii economii naţionale. Or, practica de zi cu zi arată că mai sînt unii conducători de întreprinderi care nu vor să vadă dincolo de gardul uzinei şi neglijează îndeplinirea planului la acele sortimente care sînt necesare bunei desfăşurări a activităţii de producţie a altor întreprinderi. Datorită faptului că Combinatul Siderurgic-Hunedoara n-a livrat la termenul stabilit o serie de laminate Întreprinderilor Metalurgice Dunărene-Brăila, acestea din urmă n-au putut livra, la rîndul lor, o importantă cantitate de cuie destinate comerţului de întîmpinare. În schimbul acestor cuie ar fi putut fi achiziţionate, pe calea comerţului de întîmpinare, noi cantităţi de produse agro-alimentare necesare aprovizionării oamenilor muncii.

În timpul scurt care ne-a mai rămas pînă la sfîrşitul anului, se cer lichidate cu energie rămînerile în urmă ale unor întreprinderi, se cer mobilizate toate forţele capabile să asigure îndeplinirea integrală a planului pe anul 1954.

Asigurarea îndeplinirii planului la toţi indicii săi, de fiecare întreprindere în parte, impune în primul rînd îmbunătăţirea permanentă a activităţii aparatului din ministere, apropierea acestuia de fabrică şi uzină — acolo unde se hotărăşte soarta planului. În acest fel se va asigura întreprinderilor o conducere calificată şi operativă, se vor putea rezolva cu succes o serie de greutăţi care împiedică anumite colective să-şi îndeplinească în bune condiţiuni sarcinile de plan.

În centrul atenţiei conducerilor administrative de întreprinderi trebuie să stea îmbunătăţirea permanentă a condiţiilor tehnice şi organizatorice, care să dea posibilitate colectivului să ridice sistematic producţia şi productivitatea muncii, să gospodărească mai cu folos materia primă şi materialele ce i se încredinţează, să îmbunătăţească calitatea. O atenţie deosebită trebuie să acorde conducerile întreprinderilor găsirii de noi şi noi căi care să permită reducerea preţului de cost.

Un rol deosebit de important în antrenarea colectivelor la lupta pentru realizarea integrală a prevederilor planului de stat revine organelor sindicale. Este timpul ca C.C ale Sindicatelor pe ramură — şi în special C.C. al Sindicatului muncitorilor din construcţii şi industria materialelor de construcţie, şi C.C. al Sindicatului muncitorilor din industria lemnului, hîrtiei şi celulozei — să se ocupe mai intens de organizarea întrecerii socialiste în sectoarele respective, de studierea şi răspîndirea experienţei colectivelor fruntaşe în lupta pentru plan, a acelor metode specifice care, în practică s-au dovedit a fi deosebit de valoroase. Trebuie înlăturate cu hotărîre orice tendinţe de superficialitate şi paradă, orice manifestări de formalism şi birocraţie.

Chezăşia îmbunătăţirii activităţii de producţie a colectivelor de întreprinderi, a lichidării rămînerii în urmă în ceea ce priveşte îndeplinirea sarcinilor de plan, o constituie intensificarea muncii politice de către organizaţiile de partid. Agitaţia politică desfăşurată de organizaţiile de partid trebuie să convingă pe fiecare muncitor şi tehnician în parte că de îndeplinirea planului la toţi indicii depinde ca oamenii muncii să primească mai multe produse, ca agricultura să fie mai bine înzestrată cu maşini şi unelte agricole în scopul dobîndirii de recolte bogate, ca nivelul de trai al celor ce muncesc să crească necontenit.

Nu poate constitui un motiv de linişte pentru comitetele raionale şi regionale de partid faptul că un număr de unităţi industriale din raza lor de activitate şi-au îndeplinit înainte de termen sarcinile anuale de plan, atîta timp cît în regiunea şi raionul respectiv, alături de întreprinderile fruntaşe există fabrici şi uzine, cu rol important în lupta pentru ridicarea nivelului de trai al poporului, care au serioase rămîneri în urmă.

Îndeplinirea întocmai a sarcinilor de plan pe anul în curs are o importanţă deosebită în lupta întregului nostru popor muncitor, pentru construirea socialismului şi ridicarea nivelului de trai al celor ce muncesc, de la oraşe şi sate. Să mobilizăm toate forţele pentru a asigura îndeplinirea integrală a sarcinilor planului de stat pe 1954!

A apărut în limbile: rusă, română, franceză, germană, engleză şi spaniolă

„Pentru pace trainică, pentru democraţie populară!"

Bucureşti. Organ al Biroului Informativ al Partidelor comuniste şi muncitoreşti Nr. 47 (315)

Cuprinde:

Articol de fond: Pentru securitate colectivă în Europa, pentru întărirea cauzei păcii.

* * * Popoarele din Europa sînt pline de hotărîrea de a împiedica reînarmarea Germaniei occidentale.

Viliam Siroky: Lupta împotriva reînvierii Wehrmachtului — cauză vitală a tuturor popoarelor din Europa.

Albert Norden: Regii vest-germani ai tunurilor şi acordurile de la Paris.

Antoni Alster: Munca politică de partid în satul polonez.

I. Murgulescu: Învăţămîntul public în România nouă.

A. Caxton: Aceasta nu trebuie să se repete! Despre cartea lordului Russell „Flagelul svasticii".

Michael Salter: Declaraţiile neruşinate ale unor lepădături hitleriste.

Jan Marek: *Note politice:* Agenţii lui Gehlen în slujba spionajului american.

De vînzare la toate librăriile, chioşcurile şi debitele O.C.L.

Preţul 40 bani

Pentru îndeplinirea la toţi indicii a planului de stat pe anul 1954

* * * * * *

Realizările unui colectiv fruntaş

PLOEŞTI (coresp. „Scînteii"). — Colectivul uzinei de reparat utilaj petrolifer Poiana Cîmpina se numără printre colectivele fruntaşe din regiune în ceea ce priveşte realizarea sarcinii de reducere a preţului de cost. În perioada 1 ianuarie — 30 septembrie preţul de cost la lucrările de reparaţii şi la confecţionarea utilajelor petrolifere a fost redus cu 4,87% faţă de sarcinile de plan.

În secţia reparaţii-tractoare, echipa condusă de mecanicul Ion Ciobanu, lucrînd, pe operaţii, la repararea granicelor, depăşeşte cu circa 100% programul zilnic de reparaţii. Această secţie repară lunar 3-4 tractoare mai mult decît prevede planul. În luna octombrie toţi muncitorii uzinei şi-au îndeplinit şi depăşit planul de producţie. Productivitatea muncii a crescut cu 12,79% faţă de aceeaşi perioadă a anului trecut.

Numeroşi muncitori, printre care strungarul Ion Mîndoianu şi fierarul Ion Alexandru din secţia prelucrătoare aplică cu succes metoda sovietică de control pe faze de operaţii, reducînd astfel numărul rebuturilor la 0,05%.

Prin înlocuirea unor materiale scumpe cu altele mai ieftine şi prin valorificarea deşeurilor şi a pieselor vechi s-au realizat de la începutul anului economii de aproape 90.000 lei.

Hotărîrea metalurgiştilor din Reşiţa

REŞIŢA (red. ziarului „Drapelul Roşu"). Analizînd posibilităţile ce le au pentru îndeplinirea planului la toţi indicii, muncitorii şi tehnicienii combinatului metalurgic din Reşiţa au făcut numeroase propuneri de măsuri tehnico-organizatorice, menite să ducă la îmbunătăţirea muncii.

În urma discuţiilor şi propunerilor făcute de muncitori, colectivele din sectorul siderurgic şi de la atelierele prelucrătoare au hotărît să intensifice lupta pentru folosirea mai bună a maşinilor, în scopul sporirii producţiei şi productivităţii muncii. Cu acest prilej muncitorii şi tehnicienii din sectorul siderurgic şi-au luat angajamentul să reducă preţul de cost pe trimestrul IV cu 4,90% faţă de realizările obţinute pe trimestrul III. La rîndul său, colectivul sectorului atelierelor prelucrătoare şi-a propus să reducă preţul de cost pe trimestrul IV cu 2,37% faţă de plan.

— • —

Mai multe ţesături pe fiecare schimb

PITEŞTI (coresp. „Scînteii"). — Textiliştii de la întreprinderea „11 Iunie"-Piteşti desfăşoară cu elan întrecerea socialistă pentru a produce cît mai multe ţesături de bună calitate. Sutele de războaie din sectorul ţesătorie de la unitatea B nu-şi încetează o clipă ţăcănitul ritmic.

Printre muncitoarele fruntaşe în întrecere se numără tov. Elena Olteanu, Elena Popescu II, Ioana Şt. Marin şi altele. În ultimele zile, Elena Popescu II a ţesut 13 metri ţesături în plus într-un singur schimb. Folosind mai bine maşinile Ioana Şt. Marin şi-a depăşit şi ea simţitor sarcinile de producţie, dînd peste plan, în ultimul timp, 10—12 metri ţesături bumbac pe fiecare schimb.

Cu acelaşi avînt lucrează şi textiliştii din celelalte secţii ale întreprinderii.

Aplicînd metode înaintate

IGNATIE PANĂ
strungar, „Tehnometal" Timişoara

Lucrez la un strung paralel tip „Iosif Rangheţ". Timp îndelungat am aplicat, cu rezultate bune, metoda Bikov, de tăiere rapidă a metalelor.

Nu de mult însă, întreprinderea noastră a trecut la fabricarea unor produse noi pentru agricultură — trioare, piese de schimb pentru tractoare, selectoare etc. La prelucrarea noilor piese de alte dimensiuni şi din alte materiale mi-am dat seama că rezultatele obţinute pot fi mult întrecute.

Studiind diferite materiale documentare şi cărţi din „Colecţia Tehnică" am ajuns la concluzia că folosind un cuţit cu unghi de degajare negativ, după metoda strungarului sovietic Bortkevici, aş putea să obţin o mai mare productivitate.

De fapt, atît metoda Bortkevici cît şi cea a strungarului sovietic Bikov sînt bine cunoscute şi aplicate cu mult succes de numeroşi strungari din întreprinderile timişorene. Aceste metode m-au ajutat şi pe mine să folosesc mai bine maşina, să produc mai multe piese.

Folosind un cuţit T. 15 K. 6 sau S. 1 am putut mări turaţia maşinii de la 800—900 rotaţii pe minut cît era înainte, la 1200 rotaţii pe minut, adîncimea de tăiere fiind de 2,5 mm. În acest fel viteza de aşchiere a ajuns la 145 metri pe minut, iar la unele piese ca, manşonul filtrului de tractor, la 245 metri pe minut. În acest fel, am reuşit să reduc cu mult timpul de lucru. La strunjirea axului-pinion conic pentru selectoare, am redus timpul de lucru de la 20 la 14 minute, iar la axul cilindrului pentru trioare, de la 80 la 60 minute.

Deseori mă sfătuiam cu tov. Carol Barta, care lucrează cu mine la acelaşi strung, asupra felului cum am putea folosi mai bine timpul de lucru. Împreună am găsit posibilitatea de a monta un portcuţit suplimentar, putînd să folosim paralel 4 cuţite. Timp de două săptămîni am lucrat, în orele libere, la confecţionarea acestui dispozitiv. Şi munca nu ne-a fost în zadar. În ultima vreme, folosind metode înaintate, eu îmi realizez sarcinile care-mi revin în proporţie de 240%. Ca mine, lucrează numeroşi alţi strungari.

Datorită aplicării din ce în ce mai largi a metodelor înaintate, colectivul întreprinderii noastre şi-a realizat încă de la 16 octombrie planul anual la piese de schimb pentru tractoare şi selectoare, dînd şi 10 bucăţi trioare cilindrice peste plan. Acum fiecare din noi este hotărît să obţină noi realizări în producţie. Obiectivul acesta va putea fi atins cu succes dacă un număr şi mai mare de muncitori din fabrica noastră îşi va însuşi şi aplica metodele înaintate de înaltă productivitate.

Brigadă de tineret fruntaşă

BOTOŞANI (red. ziarului „Clopotul"). — Avîntul cu care muncesc membrii brigăzii de tineret din schimbul B al sectorului ţesătorie de la uzinele textile „Moldova" din Botoşani îşi găseşte expresia în realizările însemnate pe care această brigadă le obţine în producţie.

Brigada, condusă de tov. Loghin Marin, îşi depăşeşte zilnic planul de producţie. În perioada 1-10 noiembrie ea a dat peste plan 2.442 metri pătraţi de pînză. Numai în ziua de 9 noiembrie, întreaga brigadă a produs peste plan 888 metri pătraţi pînză.

Ţesătoarele Elena Curcă şi Teodora Avrămie au dat peste plan în această perioadă 30 şi respectiv 40 metri pătraţi pînză de calitate superioară.

Două întreprinderi — două feluri de a se achita de sarcinile privind construcţiile pentru agricultură

Un factor hotărîtor, menit să contribuie la dezvoltarea agriculturii în următorii 2—3 ani, este desfăşurarea unui mare volum de lucrări pentru nevoile agriculturii ca: grajduri, saivane, remize, ateliere mecanice, locuinţe pentru muncitori etc. Constructorilor le revine în această direcţie sarcina de onoare de a termina la timp lucrările prevăzute în acest an.

Printre întreprinderile de construcţii din regiunea Stalin care au de executat un mare volum de lucrări pentru agricultură se găsesc şi întreprinderile Trustului 5 construcţii şi Întreprinderea de construcţii C.F.R.-Oraşul Stalin.

Avînd sprijinul organizaţiei de bază, conducerea Trustului 5 construcţii a luat măsuri ca lucrările prevăzute în plan să fie executate la timp. În acest scop au fost aprovizionate din vreme şantierele cu maşinile şi materialele necesare. Trustul 5 construcţii a reuşit să termine pînă la 7 Noiembrie, cu mult mai curînd decît era prevăzut, 7 grajduri moderne pentru animale mari, un atelier mecanic şi o remiză pentru repararea şi adăpostirea tractoarelor. De asemenea s-au construit un număr de 10 apartamente pentru muncitori. Pînă la sfîrşitul anului 1954, Trustul 5 construcţii va da în folosinţă noi construcţii prevăzute în plan.

Întreprinderea de construcţii C.F.R. din Oraşul Stalin a rămas mult în urmă în ceea ce priveşte executarea lucrărilor pentru agricultură. Ea a realizat abia 55% din plan. Această rămînere în urmă se datoreşte pe de o parte conducerii întreprinderii, în frunte cu directorul Caraba Vichente, care a pus pe planul al doilea lucrările pentru agricultură, concentrînd forţele numai în direcţia realizării planului de producţie din cadrul căilor ferate. Pe de altă parte rămînerea în urmă se datoreşte şi lipsei de preocupare a Ministerului Căilor Ferate şi a Direcţiei Generale de Construcţii a Căilor Ferate. Deşi la această întreprindere au venit în control de mai multe ori atît tov. director general Baicu Ion, cît şi tov. director general-adjunct Bercu Mendelsohn, ei nu s-au interesat de felul cum întreprinderea îşi îndeplineşte obligaţiile privind executarea lucrărilor pentru agricultură. Conducerea Ministerului Căilor Ferate ar trebui să ia măsuri urgente pentru a determina pe conducătorii întreprinderii de construcţii C.F.R. din Oraşul Stalin să dea toată atenţia îndeplinirii exemplare a obligaţiilor privind construcţiile pentru agricultură.

ION BELDICA
activist al Comitetului regional de partid Stalin

Cu planul anual îndeplinit

GALAŢI (coresp. „Scînteii") — Încă de la începutul acestui an, colectivul fabricii „Solomit" din Brăila a luat o serie de măsuri în vederea desfăşurării mai bune a producţiei. În mod deosebit s-a pus accentul pe aplicarea largă a unor metode sovietice de înaltă productivitate.

În cinstea zilei de 7 Noiembrie, muncitorii şi tehnicienii acestei fabrici şi-au luat angajamentul să realizeze planul anual. Folosind, în întrecerea socialistă, metoda graficului orar, în ziua de 28 octombrie ei şi-au realizat şi depăşit angajamentele luate, îndeplinind în numai 10 luni sarcinile de plan pe întregul an 1954.

Organizîndu-şi mai temeinic munca, şi colectivul şantierului naval „Portul Roşu" din Galaţi a realizat, pînă în ziua de 11 noiembrie, sarcina de plan pe întreg anul în curs. Productivitatea muncii a crescut cu 17% peste sarcina planificată, iar preţul de cost a fost redus cu 16,11% faţă de prevederile planului.

Printre colectivele din regiunea Galaţi care şi-au realizat planul pe 1954 se află şi uzinele metalurgice „Progresul"-Brăila, care au îndeplinit planul valoric, şi cooperativa meşteşugărească „Înainte".

O mai bună organizare a muncii

În vederea scurtării duratei ciclului de fabricaţie, colectivul sectorului de încălţăminte al fabricii „Flacăra Roşie" din Capitală a hotărît să introducă lucrul în bandă glisantă. Un colectiv de tehnicieni şi maiştri a montat două rînduri de şine pe care alunecă cărucioare ce transportă semifabricatele la muncitorii care execută diferite faze de producţie.

Noul sistem de organizare a muncii în bandă glisantă prezintă avantaje importante. Pe lîngă faptul că se asigură un ritm de muncă continuu şi se dă posibilitate muncitorului să folosească din plin ziua de lucru, se permite efectuarea controlului calităţii produselor pe fiecare fază de operaţie. În acelaşi timp se creează posibilitatea folosirii din plin a spaţiului productiv.

Primele rezultate obţinute în urma introducerii sistemului de lucru în bandă glisantă arată că în numai două schimburi muncitorii de aici pot produce cu 200 perechi de încălţăminte mai mult decît după vechiul sistem de lucru, iar productivitatea muncii creşte cu 15—20 la sută. (Agerpres)

— • —

În contul lunii viitoare

Folosind cu pricepere metodele de lucru sovietice, muncitorii combinatului „Prodaliment" din oraşul Salonta, regiunea Oradea, produc din ziua de 10 noiembrie în contul celei de a doua decade a lunii decembrie. În perioada 1-15 noiembrie, muncitorii de aici au dat cu 41.200 kg. mai multă carne, cu 5.300 kg. mai multe mezeluri şi cu 5.400 mai multă untură decît prevedea planul. La secţia mezeluri, brigada de calitate condusă de Vilhelm Hartoş a depăşit planul de producţie în ultimele 15 zile cu 115 la sută. Succese au înregistrat şi muncitorii din brigăzile conduse de Iuliu Groboveschi, Niculae Cucli şi Andrei Toth, care îşi depăşesc zilnic sarcina de plan cu 80-95 la sută. (Agerpres)

LAUREAŢI AI PREMIULUI DE STAT AL R. P. R.

MIHAIL JORA
compozitor
Premiul i-a fost acordat pentru suita simfonică din muzica de balet „Cînd strugurii se coc"

TOMA MOLDOVEANU
maistru
Premiul a fost acordat colectivului din care face parte pentru contribuţia dată la realizarea prăjinilor grele necesare industriei petrolifere, în laminoare de ţevi

ALEXANDRU FINŢI
regizor al Teatrului Naţional „I. L. Caragiale" din Bucureşti.
Premiul i-a fost acordat pentru activitatea regisorală depusă în anul 1953

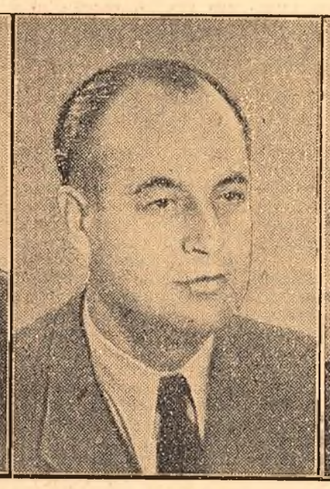

AUREL BĂRGLĂZAN
prof. dr. ing.
Premiul a fost acordat colectivului din care face parte pentru realizarea laboratorului de maşini hidraulice de la Institutul Politehnic Timişoara

CONSTANTIN BARASCHI
sculptor
Premiul i-a fost acordat pentru altorelieful „Eliberarea"

MATERIALE PENTRU CONGRESUL AL II-lea AL P. M. R.

Dezbaterea proiectului Directivelor Congresului al II-lea al P. M. R. cu privire la dezvoltarea agriculturii în următorii 2-3 ani

Solurile sărăturoase pot fi transformate în soluri fertile

Conf. univ. N. FLOREA
Şeful Secţiei de Prospecţiuni şi Cartări pedologice din Întreprinderea de Prospecţiuni şi Laboratoare

Proiectul Directivelor Congresului al II-lea al partidului cu privire la dezvoltarea agriculturii în următorii 2-3 ani, exprimînd deosebita grijă a partidului şi guvernului pentru ridicarea continuă a nivelului de trai al celor ce muncesc în uzine şi pe ogoare, are o însemnătate deosebită în construirea socialismului la noi. Prin realizarea complexului de măsuri economice, organizatorice şi tehnice prevăzute în proiect se va face un important pas înainte în dezvoltarea producţiei agricole, asigurîndu-se astfel produse agricole alimentare din abundenţă pentru populaţie.

Ridicarea producţiei la hectar şi lărgirea suprafeţelor cultivate — cele două căi principale de creştere a producţiei agricole globale, prevăzute în proiectul de Directive — nu pot fi realizate cu succes dacă nu sînt inventariate solurile, dacă nu li se cunosc proprietăţile şi mijloacele pentru a ridica fertilitatea lor.

În ultimii ani, Serviciul de Pedologie al Comitetului Geologic a executat cercetări pedologice pe suprafeţe întinse în cîmpia de la est de Argeş, în Oltenia şi în Moldova de nord. Din rezultatele cercetărilor complexe efectuate se desprind mari posibilităţi de creştere a producţiei agricole globale, atît prin sporirea producţiei la hectar printr-o folosire cît mai raţională a solului, cît şi prin mărirea suprafeţelor cultivate.

În rîndurile care urmează mă voi mărgini să exemplific cu un caz concret — acela al cîmpiei subcolinare dintre Cricovul Sărat şi Buzău — numai posibilităţile de lărgire a suprafeţelor cultivate pe seama sărăturilor şi prin aceasta posibilităţile de creştere a producţiei agricole globale.

Cîmpia subcolinară Mizil-Stîlpu, cum este denumită geografic regiunea la care ne referim, aparţine, în cea mai mare parte, raionului Mizil şi, în mai mică măsură, raionului Buzău; ea reprezintă zona de trecere dintre regiunea deluroasă şi Bărăgan. Condiţiile naturale şi majoritatea solurilor acestei cîmpii sînt foarte favorabile dezvoltării plantelor de cultură, iar la contactul cu dealurile, viţei de vie şi pomilor fructiferi. În raionul Mizil se întîlnesc unele din cele mai fertile soluri de la noi din ţară — cernoziomuri şi cernoziomuri degradate, bogate în humus — renumite prin producţia lor ridicată calitativ şi cantitativ, în special la grîu.

Există totuşi în cîmpia subcolinară Mizil-Stîlpu suprafeţe întinse de terenuri ce nu sînt deloc cultivate, sau sînt folosite în agricultură cu o productivitate foarte scăzută. Mai bine de 10.000 ha. — adică 13% din suprafaţa totală a cîmpiei subcolinare Mizil-Stîlpu — sînt ocupate de sărături şi soluri salinizate, folosite, în cea mai mare parte, ca izlazuri de slabă valoare furajeră, sau sînt de-a dreptul neproductive. Cercetările pedologice efectuate au dus la concluzia că apariţia şi formarea acestor soluri se datoreşte unor cauze locale, şi anume prezenţei la mică adîncime a apei freatice bogate în săruri, care determină acumularea de săruri uşor solubile, dăunătoare dezvoltării plantelor de cultură. Numai plantele de sărătură, iubitoare de săruri, se pot dezvolta pe aceste soluri, dar ele n-au valoare economică.

Cele mai întinse suprafeţe cu sărături şi soluri salinizate se întîlnesc de-a lungul pîraielor Sărata şi Leoteasca, la est de Ulmeni şi Stîlpu, şi de-a lungul pîrîului Ghighiu, între Parepa şi Boldeşti. Apar, de asemenea, în fîşii înguste de-a lungul celorlalte văi mai mici, şi sub formă de petece izolate în uşoarele depresiuni ale reliefului.

Sărăturile cele mai răspîndite sînt de tipul soloneţurilor solonceacoide şi al soloneţurilor. Primele conţin deobicei cantităţi relativ mari de săruri uşor solubile, care stînjenesc dezvoltarea normală a plantelor de cultură; sînt acoperite deobicei cu plante de sărături, cu frunze suculente sărate, aproape fără valoare furajeră. Ultimele conţin cantităţi mai mici de săruri dăunătoare, au în schimb o reacţie alcalină şi proprietăţi agrofizice defavorabile; sînt lipsite de structură, în stare uscată devin foarte compacte şi se rup doar în bulgări mari, întăriţi, iar în stare umedă se transformă într-o masă vîscoasă, impermeabilă, care se usucă foarte încet.

Cultivarea soloneţurilor este foarte anevoioasă din cauza acestor însuşiri agrofizice rele şi deobicei nu se pot lucra decît tîrziu primăvara şi pe porţiuni, deoarece, fiind impermeabile, ţin apa la suprafaţă. Arătura este foarte bulgăroasă. Plantele se dezvoltă în condiţii neprielnice; sînt întîrziate, cresc neuniform, iar de multe ori apar goluri sau petece cu plante prost dezvoltate, care dau o recoltă mică şi de calitate proastă. În anii secetoşi culturile sînt pîrjolite.

Din cauza acestor însuşiri ale sărăturilor, nefavorabile pentru dezvoltarea plantelor, ele sînt lăsate în prezent ca izlazuri. Păşunatul neraţional însă — supraîncărcarea izlazurilor, folosirea lor în perioadele umede — determină o înrăutăţire a însuşirilor lor, o creştere a conţinutului în săruri, transformîndu-le pe alocuri în terenuri aproape neproductive.

Dar această situaţie poate fi complect schimbată prin intervenţia chibzuită a omului, bazată pe rezultatele cercetărilor amănunţite asupra procesului de sărăturare a acestor soluri. Pe baza studiilor făcute în această cîmpie s-a stabilit că dacă apa freatică mineralizată ar avea o adîncime mai mare de 1,8—2,5 m. (după bogăţia în săruri) n-ar mai provoca acumularea de săruri solubile dăunătoare în sol; dimpotrivă, precipitaţiile atmosferice, destul de abundente, ar determina treptat o spălare a excesului de săruri solubile dăunătoare cînd sînt în cantităţi mari. Va fi deci necesar ca pe suprafeţele cu sărături să se construiască o reţea corespunzătoare de drenuri, care să asigure coborîrea apei freatice dincolo de adîncimea critică, adică dincolo de adîncimea maximă de la care se poate provoca acumularea de săruri solubile în partea superioară a solurilor. Această reţea de drenaj poate fi uşor construită, apele colectate fiind evacuate pe actualele cursuri ale pîraielor Ghighiu şi Sărata; totodată, de-a lungul acestor văi se pot amenaja şi iazuri pentru piscicultură.

Pentru îmbunătăţirea însuşirilor fizice ale sărăturilor în vederea ameliorării integrale a lor, trebuie asociate măsurile agrotehnice şi agrochimice de ameliorare. Folosirea combinată a ghipsului, a îngrăşămintelor organice şi a semănăturilor de ierburi perene ameliorează radical proprietăţile fizice, chimice şi biologice ale solurilor; ele îşi formează structură grăunţoasă, nu mai devin compacte în stare uscată sau vîscoase în stare umedă. Arătura adîncă şi irigarea grăbesc ameliorarea acestor soluri. De asemenea, sînt recomandabile aplicarea măsurilor de reţinere a zăpezii şi cele de micşorare a evaporaţiei.

După experienţa sovietică în acest domeniu, în 10—12 ani soloneţurile se transformă complect, ne mai deosebindu-se de solurile cernoziomice înconjurătoare.

Solurile slab salinizate şi soloneţurile ce se află răspîndite în petice printre celelalte soluri pot fi ameliorate numai prin aplicarea măsurilor agrotehnice şi agrochimice.

În concluzie, prin aplicarea simultană a lucrărilor de drenaj şi a metodelor agrotehnice şi agrochimice de îmbunătăţire a solurilor pot fi redate agriculturii, în cîmpia subcolinară Mizil-Stîlpu, cca. 7000—8000 ha., ceea ce reprezintă o creştere a suprafeţei cultivate a acestei regiuni cu peste 10%.

Situaţia aceasta, examinată pentru cazul cîmpiei subcolinare Mizil-Stîlpu, este specifică şi celorlalte regiuni naturale din cîmpia romînă de nord-est, unde suprafeţe mari cu sărături aşteaptă intervenţia omului pentru a fi transformate în ogoare roditoare.

Impotriva propunerii tovarăşului Dumitru Popovici

Noi, ţăranii muncitori din comuna Cocargeaua, raionul Feteşti, am primit cu multă bucurie proiectul Directivelor Congresului al II-lea al partidului cu privire la dezvoltarea agriculturii în următorii 2-3 ani. Tot ce se spune în proiect este bine chibzuit şi spre folosul ridicării agriculturii noastre şi a nivelului de trai al poporului muncitor. Eu găsesc că este foarte bună măsura prevăzută în proiectul de Directive, la capitolul XVI, în legătură cu înfiinţarea circumscripţiilor agro-zoo-veterinare.

Prin înfiinţarea acestor circumscripţii, noi, ţăranii muncitori, vom primi un ajutor agrotehnic şi zoo-veterinar mai mare. Vom găsi cu mai multă uşurinţă pe tehnicienii agricoli, pe zootehnişti şi pe veterinari, atunci cînd vom avea nevoie de ei.

De aceea, eu sînt împotriva propunerii tov. Dumitru Popovici de la I.C.Z.-Bucureşti, pe care am citit-o în „Scînteia" nr. 3106, din 17 octombrie, care propune ca circumscripţiile zoo-veterinare să fie menţinute şi pe viitor, iar circumscripţiile agricole să fie organizate separat.

Eu, unul, nu văd de ce ar trebui să fie despărţite circumscripţiile zoo-veterinare de cele agricole. Dimpotrivă, fiind împreună, tehnicienii de diferite specialităţi de la circumscripţiile agro-zoo-veterinare ne pot da un ajutor mai mare.

Să vorbesc despre comuna noastră, Cocargeaua. Noi avem o circumscripţie zoo-veterinară care ne este de mare folos, dar se simte şi nevoia unui agronom, care să ne sfătuiască cum să ne lucrăm pămîntul ca să obţinem recolte bogate. Dacă am fi avut şi un agronom în comuna noastră, cred că nu s-ar mai fi folosit metode înapoiate de muncă: porumbul nu s-ar mai fi răriţat, bălegarul de grajd nu s-ar mai fi aruncat la rîpă, s-ar fi făcut mai multe ogoare de toamnă etc. Eu sînt convins că circumscripţiile agro-zoo-veterinare îşi vor atinge scopul pentru care sînt create.

ALEXANDRU M. SIMA
ţăran muncitor, comuna Cocargeaua, raionul Feteşti, regiunea Constanţa

Din scrisorile sosite în redacţie

- **Tov. V. Mihalache,** medic veterinar din com. Slăveşti — reg. Bucureşti, propune ca în proiectul de Directive la cap VI, pct. 6, să se prevadă şi mărirea numărului staţiunilor de montă comunale în vederea ameliorării raselor şi pentru mărirea numărului de animale.
- **Tov. inginer Nagy Alexandru,** din Odorhei, propune ca la capitolul XI din proiectul de Directive, despre „Activitatea organizatorico-economică a gospodăriilor colective şi întovărăşirilor agricole", să se prevadă stabilirea profilului gospodăriilor colective care au o vechime de peste 3 ani.
- **Tov. Vasile Spiridon,** din comuna Vînju Mare — regiunea Craiova — propune ca în Directive să se prevadă formarea unor comisii de specialişti de la regiuni sau chiar de la Ministerul Agriculturii şi Silviculturii, care să studieze la faţa locului, temeinic, condiţiile de sol, climă etc., specifice şi să stabilească ce anume culturi trebuie să se cultive în localitatea respectivă.
- **Tov. A. Turliuc,** Institutul Agronomic-Iaşi — propune ca în Directive să se prevadă sarcina ca S.M.T.-urile să fie înzestrate cu maşini pentru mecanizarea lucrărilor de întreţinere a păşunilor şi a fîneţelor şi pentru pregătirea furajelor.
- **Tov. ing. Valeriu Botăroiu,** Sînnicolaul Mare-Arad, propune ca la capitolul XVI, punctul 5, din proiectul de Directive să se adauge un paragraf în care să se prevadă că organizaţiilor de partid, sfaturilor populare şi organelor agricole locale le este interzis să folosească pe specialiştii agricoli la munci care îi împiedică să-şi îndeplinească obligaţiile de organizare şi îndrumare tehnică a producţiei agricole.

Putem spori numărul vacilor de lapte

Proiectul de Directive cu privire la dezvoltarea agriculturii acordă o mare atenţie creşterii animalelor. Pentru continua îmbunătăţire a aprovizionării oamenilor muncii cu lapte şi cu produse lactate se prevede şi sporirea continuă a numărului de vaci de lapte şi mărirea productivităţii lor.

In împrejurimile oraşului Ploeşti există mari posibilităţi pentru dezvoltarea creşterii vacilor, în vederea aprovizionării cu lapte a oamenilor muncii din acest important centru industrial.

Folosind experienţa colhozurilor şi sovhozurilor din Uniunea Sovietică, unde îndeosebi în jurul oraşelor s-au dezvoltat mari ferme de vaci de lapte, la noi în ţară s-au şi făcut primii paşi în această privinţă.

În ultimii ani, în raionul Ploeşti s-au obţinut o serie de succese în ceea ce priveşte îmbunătăţirea raselor de taurine mai ales prin folosirea reproducătorilor de rasă brună, din staţiunile de montă comunale. Totuşi, posibilităţile existente nu sînt încă pe deplin folosite. Noi n-am dat încă atenţia cuvenită sporirii numărului de vaci şi mai ales măririi productivităţii lor.

Cu toate că în jurul oraşului Ploeşti sînt numeroşi ţărani muncitori crescători de vaci, care aduc lapte pentru aprovizionarea oraşului, ei n-au fost suficient sprijiniţi pentru a creşte mai multe vaci. Apoi, noi nu i-am îndrumat să cultive plante de nutreţ necesare hrănirii vacilor. Suprafaţa cultivată cu plante de nutreţ reprezintă abia 5,1% din totalul arabil. Or, este cunoscut faptul că fără nutreţuri zemoase, cum este sfecla furajeră, şi fără fîn de bună calitate este greu să obţii în timpul iernii o producţie ridicată de lapte.

În raionul nostru avem 2147 ha. de izlaz deştelenite şi cultivate cu plante de nutreţ, mărindu-se astfel foarte mult producţia de masă verde faţă de suprafeţele nedeştelenite. Cu toate acestea, în cuprinsul raionului mai sînt încă mii de hectare de păşuni slab productive care, prin deştelenirea şi cultivarea lor cu plante de nutreţ după sistemul conveierului verde, ar putea produce cantităţi de 2-3 ori mai mari de masă verde. În comunele Rîfov, Tîrgşoru Nou şi altele, suprafeţe de zeci de hectare ar putea fi redate producţiei numai prin simpla curăţire de scaieţi şi mărăcinişuri, lucrări ce ar putea fi executate cu sprijinul ţăranilor muncitori.

Pe baza sarcinilor trasate de proiectul de Directive noi ne-am propus un plan de acţiune în vederea sporirii numărului de animale, îndeosebi al vacilor de lapte. Pentru a realiza acest lucru vom da o mare atenţie bazei furajere. În anul 1955, suprafeţele de izlazuri deştelenite şi cultivate cu plante de nutreţ vor creşte cu circa 800 ha., iar în 1956, cu circa 1100 ha. din care peste 600 ha. conveier verde. Realizarea acestor obiective constituie o sarcină de bază pentru obţinerea unor cantităţi de lapte sporite în perioada de păşunat şi la un preţ de cost mai scăzut.

În unele comune, cum sînt Bucov şi Tătărani, aşezate la o distanţă de 4-5 km. de oraş, numărul de vaci este mic faţă de posibilităţi. Un sprijin însemnat pentru aprovizionarea cu lapte a oraşului ar putea da gospodăriile agricole de stat şi cele colective din împrejurimi. Din păcate, gospodăriile de stat Rîfov şi Buda n-au dezvoltat încă creşterea vacilor la un nivel corespunzător. De pildă, gospodăria agricolă de stat Rîfov din 316 taurine are numai 78 vaci de lapte. Este necesar să se asigure construirea adăposturilor pentru ca această gospodărie să poată avea cel puţin 200 de vaci de lapte.

Perspective frumoase pentru creşterea vacilor au gospodăriile agricole colective. Cu toate acestea, din cele 4 gospodării agricole colective, înfiinţate încă din anul 1950 şi situate în apropierea oraşului Ploeşti, nici una n-are încă vaci de lapte. Noi n-am sprijinit suficient pe colectivişti pentru a creşte vaci de lapte. Proiectul de Directive ne arată limpede că trebuie să sporim numărul vacilor de lapte şi al celorlalte animale, să mărim productivitatea lor, ţinînd seama de posibilităţile de asigurare a bazei furajere şi a adăposturilor necesare.

Pentru a avea în viitor vaci care să dea o mare producţie de lapte, este necesar să se ia măsurile cuvenite pentru creşterea mai raţională şi selecţia tineretului taurin destinat prăsilei, mai ales în cadrul gospodăriilor agricole de stat. O mai mare atenţie trebuie acordată combaterii sterilităţii la vaci. Prin respectarea regulilor de hrănire şi îngrijire şi prin combaterea unor boli care provoacă sterilitatea, numai în raionul nostru se pot obţine în plus sute de viţei.

Un mare rol în combaterea sterilităţii îl au staţiunile de însămînţare artificială la vaci. Anul trecut, în comuna Bilciureşti au fost însămînţate artificial 378 de vaci, dintre care la 93 s-a făcut tratamentul pentru combaterea diferitelor boli, ceea ce a redus mult numărul vacilor sterile. O mare însemnătate are îmbunătăţirea activităţii staţiunilor de montă comunale.

Trebuie spus că unele comitete executive ale sfaturilor populare folosesc pe îngrijitori şi pe agenţii veterinari în tot felul de munci, aşa cum s-a întîmplat în comuna Hîrşa, unde agentul veterinar a fost folosit la colectări de cereale.

Multe am putea face şi noi, tehnicienii, dacă n-am fi ţinuţi la raion de un maldăr de hîrtii pentru a întocmi fel de fel de situaţii. Credem că dacă Ministerul Agriculturii şi Silviculturii ne-ar cere mai puţine planuri şi situaţii am avea mai mult timp pentru a îndruma concret, la faţa locului, pe crescători asupra felului în care pot creşte mai multe animale cu o producţie sporită.

MITROI CARMIL
ing. zootehnist, şeful serv. zoo-veterinar, raionul Ploeşti

FOILETON

PAŞA DIN DETA

Cîte odată — cînd nu pleacă la vînătoare — Ştefan Vozari, secretarul Sfatului popular raional Deta, are chef să descindă „pe teren".

Abia sosit într-un sat, numai ce-l auzi, plin de voie bună:

— Gata mîncarea? Gata băuturica?

Gazdele s-au obişnuit cu acest surogat de salut, cît şi cu zîmbetul jovial ce-l însoţeşte. Şi acolo unde cei ce-l întîmpină se lasă impresionaţi de statura lui impunătoare, de faţa lui roză care radiază sănătate, sau au vreo muscă pe căciulă — pentru a-i cîştiga bunăvoinţa aştern, ca la semnul magic al unui vrăjitor, o masă cu „mîncare şi băuturică". După ce a fost servit ca un paşă, inspecţia secretarului de sfat raional se încheie cam tot aşa cum a început:

— Acasă ce iau? întreabă el cu candoare la despărţire.

Şi gazdele, care l-au primit cu peşcheş, îl petrec cu peşcheş.

I se mai întîmplă însă lui Ştefan Vozari să fie întîmpinat şi altfel, cum a fost, nu demult, în comuna Moraviţa.

Venise cu zîmbetul şi refrenul obişnuit:

— Gata mîncarea? Gata băuturica? l-a întrebat el pe utemistul Roman, secretarul sfatului.

— Ba nu-s deloc gata şi nici n-or să fie! i-a răspuns răspicat tînărul. S-o găsi cu ploconul, nu mai e ca altă dată!

Zgribulit sub duşul acesta neaşteptat, Vozari s-a depărtat în grabă, bombănind. N-a mai întrebat ce ia acasă.

Pe drum, după ce se mai zvîntă săpuneala, simţi cum creşte în el mînia. O să-l încondeieze el pe Roman ăsta cum se cuvine!

Intră pe poarta sfatului şi înaintă pe culoar ca un bolid.

În faţa uşii biroului în care lucra deobicei preşedintele — plecat acum la o şcoală — şi în care, ca să aibă şi mai multă greutate, lucra în prezent el, îl aşteptau funcţionari ai sfatului cu dosare şi cu tot felul de hîrtii aduse la semnat; el nu vedea însă pe nimeni. Vulcanul, care clocotise pînă acum mocnit în el, erupea violent. Şi ploaia de lavă incandescentă, pe care o revărsa în jur, era primejdioasă pentru subalterni.

În dimineaţa aceea, aşa cum se întîmplă adesea, în biroul furibundului secretar nu intră nimeni, cu excepţia obişnuiţilor săi prieteni de chef, tot funcţionari ai sfatului, care însă, spre deosebire de ceilalţi, aveau darul să-l linişteascǎ şi chiar să-l dispună.

Încetul cu încetul, voia bună se întoarse la Vozari. Lichior avea. I-ar mai fi trebuit aperitivul. Dar bani?

Omul de servici fu sunat cu insistenţă.

— Dă fuga la cantină şi spune-i chiaburoaicei să-mi dea cincisute de lei, porunci Vozari.

„Chiaburoaica" nu era o poreclă. Toth Ştefania, responsabila cantinei, e într-adevăr chiaburoaică. Vozari îi încredinţase slujbuliţa respectivă, în speranţa că va primi şi de la ea plocoane.

Omul de servici se întoarse într-un suflet, galben ca şofranul.

— Nu vrea să dea, tovarăşe secretar, îngînă el cu capul plecat, ca un condamnat la moarte în faţa ghilotinei.

— Cum aşa? bîigui uluit Vozari.

— Ziceau unii de la cantină că tot aşa aţi mai luat 900 de lei de la secţia administrativă a sfatului şi nu i-aţi mai dat.

— Şi ce, e treaba lor? il fulgeră secretarul cu privirea.

— ...şi că aţi mai luat şi de la chiaburoaică 500 de lei şi nu i-aţi dat nici măcar hîrtie la mînă... Că cereţi prea mult...

— Ei şi? Să facă chiaburoaica ce-o şti să-i acopere! Mie să-mi dea bani!

— ...Zice că afară de ăi 500, pe care i-aţi luat în iarnă, v-a mai dat 500, în mai, pentru care a primit o ţidulă semnată de şeful secţiei culturale a sfatului, dar banii nu-i mai vede...

— Păi dacă era semnată de sfat, o să-i plătească sfatul, ce naiba... Ia te uită ce zgîrcită! Ce, îi cer din buzunarul ei?

Şi, împingîndu-l afară din birou pe omul de servici, Vozari se repezi personal pînă la chiaburoaică. De data asta o s-o facă să simtă lupta de clasă!

Precaută, responsabila îndesase banii cantinei în buzunarele halatului ce cu greu îi acoperea trupul mătăhălos.

— Mîinile sus! tună Vozari îndreptîndu-se vijelios spre sertarul casei.

Îngrozită la gîndul că secretarul i-ar putea percheziţiona buzunarele, responsabila se dădu înapoi. Dar, în mînia şi lăcomia lui, Vozari nu mai vedea decît sertarul, pe fundul căruia mai rămăseseră vreo şaptezeci de lei. Hrăpăreţ, apucă banii şi-i strînse în pumn, cu ochii sticloşi.

— Aşa! O viaţă întreagă ai exploatat! Te-nvăţ cu minte, o ameninţă el ieşind tot atît de vijelios precum intrase.

La lichior s-a mai adăugat şi cuvenita gustare. Soarta nu fusese crudă nici de astă dată. E drept că şaptezeci de lei nu sînt cincisute, dar ce să faci dacă chiaburoaica e zgîrcită de parc-ar da din buzunarul ei? Nu, hotărît lucru, aşa nu mai merge! La cantină va trebui să pună un chiabur mai generos...

Şi secretarul se trînti într-un fotoliu ca un paşă, cu sentimentul plăcut că în paşalicul său îşi poate permite orice.

Blestematul de lichior răspîndea căldură în tot corpul. Savurînd aroma licorii aurii din păhărele, prietenii se simţeau uşurei, de parcă toată greutatea li s-ar fi dus în picioare. Limba sfărîmase cătuşele reticenţelor.

— Ştii, îi spuse lui Vozari, unul din colegii săi de băutură. Oamenii se plîng că-i înjuri...

— Aşa-i, Ionică dragă, îi înjur. Dar numai în glumă!

— Bine, bine. Dar pe ei îi laşi să te înjure?

— Ce? Ei — pe mine!? se întunecă la faţă secretarul.

— Şi se mai plîng că-i critici, aşa, din senin, fără motiv, rosti anevoie un altul.

— Aşa-i, îi critic! răspunse Vozari sughiţînd.

— Dar ei pe tine?

— Ei pe miiineee?! se minună secretarul pe un ton legănat, care nu prevestea nimic bun. Faţa lui era roşie ca o crustă de rac în apă clocotindă.

Şi fără îndoială că furtuna n-ar fi întîrziat să izbucnească, dacă prietenii, ştiindu-l scandalagiu din fire, nu s-ar fi grăbit, care mai de care, să-i dea asigurări că n-au intenţionat decît să glumească, pentru a spori veselia generală. Ba pînă la urmă au recunoscut chiar că nu şade frumos să faci asemenea glume despre înjurături şi, mai ales, despre critică în legătură cu o personalitate de talie raională ca Ştefan Vozari.

Superiorii pe linie ierarhică ai lui Ştefan Vozari, ca, de pildă, tov. Moangă — preşedintele Sfatului popular regional Timişoara — aveau cunoştinţă de faptul că faimosul secretar de la Deta „nu şi-a dus la bun sfîrşit sarcinile". Dar ce să facă? N-aveau, pasă-mi-te, cu cine să-l înlocuiască...

N-aveau cu cine să-l înlocuiască! Într-adevăr, unde să mai găseşti un atît de energic delapidator şi un asemenea sugrumător al criticii, un atît de neruşinat chiulangiu, un atît de straşnic beţiv şi depravat?

...După o destul de îndelungată domnie, Vozari-paşa a fost totuşi mazilit recent. Clica de cheflii şi beţivi de la Sfatul raional Deta, care chefuia înainte sub preşedinţia lui Vozari-paşa, nu este însă deloc amărîtă. Ea are acum un nou conducător în persoana lui Timotei Filimon — secretar nou, dar vechi prieten de beţie al lui Ştefan Vozari.

E. MIHĂILESCU
DINKA KLEIN

Scrisori către „Scînteia"

Lipsuri în distribuirea pîinii în cartierul nostru

Intreprinderile de panificaţie din Capitală asigură în măsură tot mai mare cerinţele cumpărătorilor. Centrele de desfacere primesc zilnic cantităţi suficiente de pîine, franzele, chifle, cornuri etc. Calitatea unor astfel de produse s-a îmbunătăţit.

Ceea ce vreau să semnalez se referă la desfacerea acestor produse, la unele lipsuri care trebuie şi pot fi înlăturate.

Dacă în cursul săptămînii, cu rare excepţii, centrele de pîine sînt la timp şi bine aprovizionate, în zilele de duminică lucrurile se schimbă.

Se întîmplă deseori ca la unele centre pîinea să vină cu mari întîrzieri şi la ore diferite. Cumpărătorul îşi iroseşte astfel ore preţioase din timpul său liber aşteptînd să sosească pîinea la centrele de desfacere.

Nu mai departe decît duminică 14 noiembrie a. c., am fost nevoit să las alte treburi pînă aproape de orele 11 dimineaţa ca să mă pot aproviziona cu pîine. Şi acest lucru nu se întîmplă pentru prima oară. La centrele nr. 73 şi 75 din cartierul Colentina, raionul 1 Mai, de unde mă aprovizionez deobicei, pîinea a sosit abia în jurul orei 10. A trebuit să treacă mai bine de jumătate de oră pînă ce mi-a venit rîndul, deoarece înaintea mea aşteptau încă 40—50 cumpărători.

Nu peste tot se întîmplă acelaşi lucru. Am un tovarăş de lucru care locuieşte în Cotroceni şi se aprovizionează de la centrul 372. Duminica el poate să-şi procure pîinea în tot timpul dimineţii, începînd de la orele 6.30, cînd se deschide centrul.

Dacă în alte cartiere s-a putut organiza o bună desfacere a pîinii în zilele de duminică, cred că acelaşi lucru se poate face şi în cartierul nostru. O.C.L.-Pîinea din raionul 1 Mai şi fabrica „11 Iunie", ţinînd seamă de observaţiile şi propunerile consumatorilor, au datoria să ia măsurile cele mai potrivite pentru a asigura, în fiecare zi, o bună deservire.

ALEXANDRU STĂNICĂ
muncitor, fabrica „Donca Simo"

Asociaţii simple pentru cultivarea inului

O bună parte din ţăranii muncitori ai comunei Hitiaş, raionul Lugoj, cultivă printre altele şi inul.

Pentru a obţine o recoltă sporită în anul care vine, 10 ţărani muncitori au înfiinţat, în ziua de 4 noiembrie a. c., o asociaţie simplă pentru cultivarea inului. Membrii asociaţiei şi-au unit pămînturile într-un lot de 20 ha. şi au şi trecut la efectuarea arăturilor de toamnă.

Printre primii ţărani muncitori care au intrat în asociaţie sînt: Ciorogaru Vichente, Barth Ioan, Găilă Rusalin şi alţii.

La cîteva zile după aceea, 40 de ţărani muncitori din comuna Bacova, urmînd exemplul celor din Hitiaş, au format şi ei o asociaţie simplă pentru cultivarea inului.

STRATON NICANOR
corespondent voluntar

Noi sate electrificate

BACĂU (coresp. „Scînteii"). — În ultimul timp în regiunea Bacău s-a desfăşurat o activitate intensă pentru electrificarea satelor. În satul Orbicu, raionul Buhuşi, ţăranul muncitor Gheorghe Ignat, secretarul organizaţiei de bază din întovărăşirea agricolă, a organizat un comitet de iniţiativă care a strîns fondurile necesare electrificării satului şi a antrenat la muncă voluntară zeci de ţărani muncitori.

În ultimele două luni, au mai fost electrificate satele: Costişa, Racova, Hangani, Văsîieşti, Diaconeşti şi Hemeiuş.

Turneul Teatrului Maghiar de Stat din Sf. Gheorghe

„Torent de primăvară" de Balla Károly

Colectivul Teatrului Maghiar de Stat din Sf. Gheorghe a dat dovadă de dragoste pentru literatura dramatică maghiară din patria noastră, cînd a pus în scenă piesa lui Balla Károly, „Torent de primăvară". Iar prezentarea acestei piese cu ocazia turneului în Capitala ţării nu numai că constituie o afirmare a unei noi opere a dramaturgiei noastre, ci aduce şi o serioasă contribuţie la întărirea unităţii frăţeşti a minorităţilor naţionale cu poporul romîn.

Eroul principal al „Torentului de primăvară" este mecanicul de locomotivă Andrei Crişan, un înflăcărat adept al metodelor de muncă noi, un om care nu poate să bată pasul pe loc, care vrea să înainteze cu toată viteza pe drumul spre socialism. Setea de acţiune a lui Crişan e frînată de nivelul profesional scăzut al muncitorilor atelierului de reparaţii, de faptul că atelierul nu asigură executarea rapidă şi calitativ corespunzătoare a reparaţiilor. Crişan porneşte în atelier bătălia pentru ridicarea calificării profesionale. Muncitorii de naţionalităţi deosebite ai uzinei — Szücs, Müller, Costea, Agoston şi ceilalţi — biruie sabotajul duşmanului de clasă şi indiferenţa unor elemente înapoiate, iar la sfîrşitul piesei mătură din faţa lor, ca un torent de primăvară, piedicile şi metodele învechite. Subiectul piesei, luat din viaţa de toate zilele, arată cum lupta condusă de partid îi strînge într-un mănunchi pe oamenii muncii de diferite naţionalităţi. În figura lui Andrei Crişan, Balla Károly a înfăţişat entuziasmul fierbinte şi dîrzenia de neînfrînt a muncitorului comunist în lupta pentru construirea socialismului. Crişan exprimă o idee frumoasă cînd vorbeşte despre partid ca despre cel mai mare atelier de foc, unde se căleşte materia cea mai preţioasă, omul!

Alături de Crişan, autorul aşează încă o figură de comunist, pe secretarul de partid Müller. Deşi Müller joacă un rol mic în desfăşurarea acţiunii piesei şi nu reliefează suficient viaţa şi munca activistului de partid, el întregeşte just caracterele piesei prin prezentarea calmului, a puterii de sacrificiu şi a prevederii unui comunist cu mai multă experienţă.

Autorul zugrăveşte veridic şi colorat figurile unor muncitori înapoiaţi şi procesul lor de transformare. Eroii săi nu sînt statici, ci se dezvoltă — proces vizibil mai ales în cazul lui Agoston şi al soţiei lui Crişan. Orizontul Annei, soţia lui Crişan, nu depăşeşte la început limitele cuibului familiar, la sfîrşitul piesei o regăsim ca o femeie conştientă, cu o bogată activitate obştească.

Nu îndeajuns de sigură este pana lui Balla Károly în zugrăvirea duşmanului de clasă. El n-a reuşit să facă din directorul Bagdi un om viu; ura acestuia faţă de clasa muncitoare şi acţiunile sale de sabotaj sînt redate simplist în piesă. Această lipsă este şi mai evidentă în cazul lui Ungureanu, ale cărui contururi au rămas cu totul şterse. Dealtminteri, duşmanii din piesă, spre deosebire de cei din viaţă, nu se folosesc de arma otrăvită a naţionalismului, deşi ei acţionează între oameni de naţionalităţi diferite; demascarea acestei arme ar fi îmbogăţit conţinutul realist al piesei.

Calitatea piesei constă deci, în primul rînd, în zugrăvirea cu multă dragoste şi înţelegere a unor figuri vii, colorate şi variate de muncitori. Umorul ce străbate pe alocuri în dialog, în situaţii, întăreşte optimismul ce se degajă din piesă.

Literatura dramatică este un domeniu nou pentru Balla Károly: „Torent de primăvară" este prima sa piesă. Aceasta explică unele slăbiciuni de construcţie ale piesei, încetinirea pe alocuri a acţiunii, faptul că firele ei nu se împletesc totdeauna destul de strîns. E neîndoios că autorul va fructifica cu succes experienţa cîştigată la scrierea primei sale piese şi ne va mai da ocazia să întîlnim pe scenele noastre creaţiile sale.

„Torent de primăvară" — prima piesă tratînd o temă actuală din mediul muncitoresc, creată de dramaturgia maghiară din R.P.R. — afirmă ceea ce afirmă şi viaţa: că torentul de primăvară al constructorilor socialismului nu poate fi stăvilit.

Teatrul Maghiar de Stat din Sf. Gheorghe a pus în scenă „Torent de primăvară" în regia lui Bokor András. Meritul spectacolului constă în redarea atmosferei muncitoreşti a piesei; în urma eforturilor comune ale actorilor şi regizorului intenţiile autorului au fost realizate în mare măsură.

Király József a muncit cu toată seriozitatea pentru a da o interpretare veridică rolului muncitorului comunist Crişan. El a reuşit să sublinieze cu putere o seamă din trăsăturile esenţiale ale rolului, deşi interpretarea nu s-a ridicat totdeauna la înălţimea eroului. Rolul Annei, al soţiei lui Crişan, a fost interpretat de Hegyessi Magda. Prin jocul ei natural, sobru, ea a redat just dezvoltarea conştiinţei unei soţii de muncitor.

Deşi rolul nu i-a oferit prea multe posibilităţi, Forrai Ferenc a creat cu căldură şi cu multă putere de convingere figura, foarte simpatică, a secretarului Müller. Rolurile muncitorilor din atelier — Szücs, Agoston, Lebács, Costea — au fost interpretate cu un joc nuanţat, variat, deşi cu unele exagerări, de Mester András, Darvas Dezsö, Lelkes Gábor şi Ambrus Sándor. Vadász Zoltán a interpretat cu multă căldură rolul lui Kovács, muncitorul devenit ziarist; se remarcă jocul tineresc şi avîntat al actriţei Lázár Erzsébet în rolul ziaristei Erzsike.

Jocul interpreţilor eroilor negativi a fost influenţat, fără îndoială, de lipsurile piesei. În rolul inginerului Bagdi, Mathé István a accentuat josnicia caracterului acestui duşman de clasă înrăit. Berkó György a subliniat îndeosebi trăsăturile respingătoare ale lui Ungureanu, agent al duşmanului de clasă, dar n-a reuşit să dea destulă culoare figurii lui.

Efortul încununat de succes al actorilor care au interpretat rolurile de mică întindere a contribuit simţitor la succesul spectacolului, în special în scenele de masă.

Spectacolul în ansamblu a constituit o mărturie a muncii pline de dragoste şi devotament depuse de actorii Teatrului Maghiar de Stat din Sf. Gheorghe la realizarea acestui spectacol cu o piesă pe temă actuală; rezultatul muncii lor a fost un spectacol închegat, cu o seamă de creaţii reuşite.

Spectacolul cu piesa „Torent de primăvară" are un caracter de pionierat în dramaturgia maghiară originală din R.P.R. prin zugrăvirea şi interpretarea unor eroi muncitori din zilele noastre. Rezultatele obţinute de autor şi de interpreţi dovedesc că noile eforturi pe această cale vor fi fructuoase.

Spectacolul „Torent de primăvară" arată, cu mijloacele artei, cît de puternice şi adînci rădăcini a prins în ţara noastră ideea frăţiei între naţionalităţi, cît de nezdruncinată este unitatea lor în munca şi lupta comună puse în slujba măreţei cauze a socialismului. Spectatorii bucureşteni au aplaudat cu căldură jocul actorilor din Sf. Gheorghe, pe care l-au apreciat nu numai ca realizare artistică, ci şi ca o manifestare elocventă a unor sincere sentimente de prietenie.

KOVACS JANOS

Să îmbunătăţim necontenit desfăşurarea comerţului local!

Îndrumate şi ajutate de către organele de partid şi de către comitetele executive ale sfaturilor populare, secţiile comerciale ale sfaturilor populare regionale au datoria să organizeze desfăşurarea în condiţii bune a aprovizionării populaţiei de la oraşe şi sate, să coordoneze, să supravegheze şi să controleze întregul comerţ din raza lor de activitate, să contribuie la intensificarea schimbului de mărfuri între oraş şi sat.

Cum a muncit pentru realizarea acestor sarcini secţia comercială de pe lîngă Sfatul popular al regiunii Hunedoara?

Faptele arată că secţia comercială a adus o contribuţie însemnată la îmbunătăţirea activităţii de aprovizionare a populaţiei şi la desfăşurarea comerţului local, obţinîndu-se în această privinţă unele rezultate pozitive.

În primele 8 luni ale acestui an s-au vîndut populaţiei, în comparaţie cu aceeaşi perioadă a anului trecut, cu 24,90% mai multe produse industriale, cu 25,93% mai multe produse alimentare etc. În regiune există unităţi comerciale, ca O.C.L.-produse industriale Petroşani, de pildă, care au reuşit să-şi depăşească planul de desfacere.

Unele succese s-au obţinut şi în privinţa pregătirii aprovizionării populaţiei pentru iarnă. În multe oraşe ale regiunii s-au luat măsuri pentru însilozări de produse, iar unităţile Aprozarului distribuie populaţiei importante cantităţi de cartofi, ceapă şi varză. De asemenea, au fost organizate 12 centre de produse semiindustriale. Mai anevoios se desfăşoară aprovizionarea populaţiei cu lemne de foc.

Dezvoltarea reţelei comerciale a constituit o preocupare atît pentru secţia comercială a sfatului popular regional, cît şi pentru conducerile organizaţiilor comerciale. În primele 8 luni ale acestui an au fost înfiinţate 41 noi unităţi, din care 27 numai în Valea Jiului. La Deva, Petroşani şi în alte oraşe au fost amenajate noi piete.

Un rol important în buna desfăşurare a aprovizionării populaţiei l-au avut şi consfătuirile organizate între conducerile unităţilor comerciale şi furnizori. Astfel de consfătuiri s-au ţinut la Petroşani, Deva şi în alte oraşe. În urma acestor consfătuiri, multe întreprinderi furnizoare şi-au mărit eforturile pentru a ne livra mărfurile conform contractelor încheiate.

Rezultatele obţinute în desfăşurarea comerţului local sînt însă departe de a fi mulţumitoare. În regiunea Hunedoara există încă multe lipsuri în munca organizaţiilor comerciale, în felul în care sînt ajutate, îndrumate şi controlate de către secţia comercială, de către membrii comitetului executiv al sfatului popular regional. Deşi în ultima vreme s-au obţinut unele succese în ce priveşte înfiinţarea de noi unităţi comerciale, n-am reuşit să asigurăm o amplasare justă a magazinelor. La Petroşani, Deva, Hunedoara, unităţile comerciale, în marea lor majoritate, sînt grupate toate în centru, pe una sau două străzi principale, în timp ce în cartierele mărginaşe nu sînt aproape de loc magazine, restaurante, bufete. De asemenea, în regiune mai există încă sate unde pînă în prezent n-au fost înfiinţate filiale ale cooperativelor de consum. În felul acesta, oamenii muncii sînt nevoiţi să facă cumpărături din centrele oraşelor sau ale comunelor, străbătînd uneori cale destul de lungă.

O mare răspundere pentru schimbarea acestei stări de lucruri ne revine nouă, comitetului executiv al sfatului popular regional.

Aprovizionarea ritmică şi în condiţii bune a tuturor magazinelor sînt factori de seamă în buna aprovizionare a oamenilor muncii. Trebuie spus însă că în regiunea noastră se manifestă lipsuri serioase în această direcţie. Din cauza îndrumării şi controlului defectuos exercitat de secţia comercială, unele organizaţii comerciale, ca, de pildă, O.C.L. interraională Deva, filiala Alba Iulia, au comis grave abateri în repartizarea mărfurilor pe centre şi magazine. Aşa, de exemplu, în timp ce, în perioada 20 august — 28 septembrie, în magazinele din Alba Iulia se găseau cantităţi foarte mari de preparate de carne, în alte centre şi magazine, printre care şi cele din Teiuş — localitate situată în apropiere de Alba Iulia — nu existau astfel de produse. Asemenea practici dăunătoare se pot întîlni şi la O.C.L. — Alimentara Deva. În timp ce unele produse din lapte, preparate din carne, piper etc. sînt repartizate numai magazinelor din centrul oraşului, magazinele din cartierele mărginaşe nu sînt aprovizionate cu astfel de produse.

La lipsurile organizaţiilor comerciale se adaugă şi faptul că baza de desfacere a Ministerului Industriei Uşoare din Petroşani nu respectă în întregime contractele de livrare a mărfurilor către comerţ. În trimestrul al III-lea, O.C.L.-produse industriale interraionala Deva trebuia să primească, conform contractului încheiat, mii de metri de poplin şi de alte ţesături, costume de bumbac, cuverturi de pat etc., dar n-a primit în această perioadă nici unul din aceste produse.

În privinţa planificării şi repartizării mărfurilor, mari lipsuri au înseşi Ministerul Comerţului Interior, Ministerul Industriei Alimentare şi Ministerul Industriei Uşoare. În regiunea Hunedoara, sînt perioade cînd se găsesc, de exemplu, zeci de mii de kg. de macaroane. Nu se găseşte, în schimb, nici măcar un singur kg. de fidea şi biscuiţi, produse de lipsa cărora alte centre din ţară nu se pot plînge. În magazine se găsesc de asemenea importante cantităţi de ţesături prost finisate şi urîte. Tot din cauza unei planificări prea puţin chibzuite se ivesc de multe ori goluri în aprovizionere, cum se întîmplă în prezent în regiunea noastră, unde nu se găsesc chibrituri, oţet etc.

Un rol important în buna aprovizionare a oamenilor muncii îl au achiziţiile de mărfuri din resurse locale. În regiunea Hunedoara sînt însă multe lipsuri în ceea ce priveşte producţia mărfurilor de larg consum în sistemul industriei locale şi al cooperaţiei meşteşugăreşti. Din această cauză, populaţia este lipsită de o serie de mărfuri de larg consum, care ar putea fi produse, fără prea mare bătaie de cap, pe plan local. La Deva, Hunedoara, Petroşani şi în alte centre se aduc de la mari depărtări apă minerală, mobilă ş. a., deşi în regiune există mari posibilităţi pentru exploatarea şi producerea unor astfel de bunuri. Secţia comercială şi înşişi noi, membrii comitetului executiv al sfatului popular regional, ne-am interesat prea puţin de posibilităţile de producere a unor mărfuri pe plan local, de sortimentele fabricate, de calitatea acestor produse, de preţul lor, de felul în care este satisfăcută cerinţa populaţiei. Deşi am întreprins unele acţiuni în acest scop, ele n-au fost duse pînă la capăt.

În unele organizaţii comerciale, ca o consecinţă a unui control insuficient, se întîmplă o serie de abateri grave de la regulile comerţului socialist, ca sustrageri din avutul obştesc, vînzări preferenţiale etc.

Deseori, secţia comercială şi noi, membrii comitetului executiv, am manifestat o atitudine neprincipială, de îngăduinţă, faţă de abaterile grave ale unor lucrători din comerţ şi faţă de unii conducători de unităţi, cum sînt Lopsanschi Adalbert, director coordonator la O.C.L. Alimentara, interraionala Deva, Dragu Arthur, director coordonator la T.A.P.L.-Hunedoara, şi alţii, pe care nu i-am tras la răspundere la timp.

Pentru lichidarea multora din aceste lipsuri, comitetul executiv, îndrumat de comitetul regional de partid, a luat o serie de măsuri. Cu prilejul celei de a 3-a sesiuni a Sfatului popular al regiunii Hunedoara s-a elaborat o hotărîre care prevede măsuri concrete de îmbunătăţire a activităţii organizaţiilor comerciale din regiune. Se va acorda, de asemenea, o mai mare atenţie studierii cererii de consum a populaţiei.

Alături de marea armată a lucrătorilor din organizaţiile comerciale, ne angajăm să muncim cu mai multă perseverenţă, să combatem manifestările de birocratism şi de tărăgănare în domeniul aprovizionării, să dăm dovadă de mai multă iniţiativă pentru îmbunătăţirea activităţii fiecărei verigi a comerţului nostru. Nu vom precupeţi nici un efort pentru buna aprovizionare a oamenilor muncii din Hunedoara mai cu seamă acum, în vederea iernii.

OCTAVIAN ENĂŞESCU
vicepreşedinte al Comitetului executiv al Sfatului popular al regiunii Hunedoara

Comemorarea clasicilor literaturii universale, Aristofan şi Henry Fielding

Academia Republicii Populare Romîne a consacrat şedinţa sa de vineri după amiază evocării figurilor marelui clasic grec Aristofan şi scriitorului englez Henry Fielding, pe care îi comemorează întreaga omenire progresistă.

La şedinţă au participat membri ai Academiei R.P.R., în frunte cu acad. prof. Traian Săvulescu, şi alţi oameni ai ştiinţei şi culturii. Şedinţa a fost prezidată de acad. Mihail Sadoveanu.

Despre viaţa şi opera lui Aristofan, de la a cărui naştere s-au împlinit 2.400 de ani, a conferenţiat academicianul Constantin Balmuş. Subliniind că Aristofan este cel mai renumit reprezentant al comediei vechi greceşti, conferenţiarul, printr-o bogată exemplificare din operele marelui clasic, a ilustrat satira vehementă a lui Aristofan la adresa sofiştilor, a demagogilor, a conducătorilor Atenei din acele timpuri, care practicau o politică externă războinică fiind în acelaşi timp asupritori tiranici ai poporului. În comedii ca „Aharnienii", „Pacea", „Lisistrata", Aristofan a proslăvit cu căldură binefacerile păcii.

A conferenţiat apoi scriitorul Geo Bogza, membru corespondent al Academiei R.P.R., laureat al Premiului de Stat, despre viaţa şi opera lui Henry Fielding, mare dramaturg şi romancier englez, mort acum 200 de ani. Conferenţiarul a arătat că Fielding este cel dintîi romancier realist din istoria literaturii engleze.

Opera lui este plină de ironie usturătoare faţă de viciile unei societăţi nedrepte, caracterizată prin lăcomie, poftă de înavuţire, îngustime de spirit, brutalitate, dispreţ faţă de om. Multe din piesele sale conţineau atacuri la adresa clasei stăpînitoare, a politicienilor.

Prin opera sa plină de puternic realism — a spus conferenţiarul în încheiere — Fielding a binemeritat de la istoria literaturii universale şi de la necontenita mişcare spre progres a omenirii.

Conferinţele au fost viu aplaudate de cei prezenţi.

—o—

Spectacol cu concursul tenorului bulgar Ramadanov

TIMIŞOARA 19 (Agerpres). — Colectivul Operei de Stat din Timişoara a prezentat vineri seara un spectacol cu opera „Eugen Oneghin" de P. I. Ceaikovski. Rolul lui Lenski a fost interpretat de tenorul bulgar Zvetoslav Konstantinov Ramadanov, de la Opera de Stat din Oraşul Stalin (R. P. Bulgaria).

Publicul timişorean a aplaudat îndelung măiestria artistică a cîntăreţului bulgar.

—o—

Cinematograf-teatru în oraşul Roman

În curînd, în oraşul Roman va fi inaugurat noul cinematograf-teatru „23 August", a cărui sală de spectacole va avea o capacitate de 500 de locuri.

Localul este dotat cu instalaţii moderne şi cuprinde o scenă încăpătoare, cabine pentru actori, foaier.

În ziua de 29 noiembrie a.c., Teatrul de Stat din Oraşul Stalin va prezenta în noul cinematograf-teatru piesa „Schimbul de onoare", de Mihail Davidoglu, laureat al Premiului de Stat.

—o—

INFORMAŢII

Vineri seara, la Casa Prieteniei Romîno-Sovietice A.R.L.U.S. din Capitală, a avut loc o manifestare prilejuită de sărbătorirea Zilei Artileriei Sovietice.

Au luat parte militari ai forţelor armate ale R.P.R., elevi ai şcolilor militare, oameni ai muncii, studenţi etc.

Cu acest prilej, a luat cuvîntul generalmaior Gheorghe Lefter.

În încheierea manifestării, echipa artistică a Casei Centrale a Armatei a prezentat un program de muzică romînească şi sovietică.

★

Joi seara a părăsit Capitala delegaţia Comitetului Femeilor Democrate din R.P.R., care va participa la Paris la lucrările celui de al 5-lea Congres al Uniunii Femeilor Franceze. Din delegaţie fac parte Elena Stoia, locţiitor al ministrului Comerţului Interior, membră a Prezidiului Comitetului Femeilor Democrate, şi Florenţa Rusu, decan al Facultăţii de istorie a Universităţii „C. I. Parhon".

(Agerpres).

Răspunsul guvernului R. P. Ungare la Nota guvernului sovietic

MOSCOVA 18 (Agerpres). — TASS

La 18 noiembrie a.c., Ambasada Republicii Populare Ungare la Moscova a remis Ministerului Afacerilor Externe al U.R.S.S. răspunsul guvernului R.P. Ungare la Nota guvernului sovietic din 13 noiembrie a.c.

În Nota de răspuns se spune:

După părerea guvernului ungar, traducerea în viaţă a acordurilor de la Londra şi Paris ar duce la reînvierea militarismului german, ar face să crească primejdia unui nou război, ar îngreuna reglementarea problemelor europene litigioase, în primul rînd a problemei germane, ar crea piedici în calea dezvoltării statelor europene. Statele iubitoare de pace nu pot privi aceasta cu braţele încrucişate.

Din această cauză, guvernul ungar, în deplină înţelegere cu Uniunea Sovietică, consideră necesar şi urgent ca popoarele europene să înceapă tratative în scopul înlăturării primejdiei care le ameninţă şi, în interesul popoarelor mari şi mici — în locul cursei înarmărilor — să creeze un sistem de securitate colectivă în Europa.

Guvernul Republicii Populare Ungare acceptă invitaţia guvernului Uniunii Republicilor Sovietice Socialiste şi este gata să ia parte la conferinţa convocată pentru 29 noiembrie la Moscova sau Paris ca prin participarea sa activă să contribuie la atingerea ţelului comun al popoarelor europene— pacea.

Răspunsul guvernului R. D. Germane la Nota guvernului sovietic din 13 noiembrie

BERLIN 19 (Agerpres). — A.D.N.

În şedinţa din 19 noiembrie a Camerei Populare a R. D. Germane primul ministru al R. D. Germane, Otto Grotewohl, a făcut o declaraţie în numele guvernului Republicii Democrate Germane în care a comunicat că în dimineaţa zilei de 19 noiembrie ambasadorul Republicii Democrate Germane la Moscova a remis guvernului sovietic o Notă de răspuns a guvernului Republicii Democrate Germane, în care se spune:

Includerea Germaniei occidentale în grupările militare ale unor state, îndreptate împotriva altor state, ameninţă în modul cel mai grav pacea în Europa. Guvernul R. D. Germane consideră că numai un sistem de securitate colectivă, la care să participe toate statele europene, va contribui la unificarea grabnică a Germaniei, va înlătura primejdia unui război în Europa şi va aduce micşorarea încordării în Europa. Din acest motiv, guvernul R. D. Germane salută propunerea făcută de U.R.S.S. în Nota sa din 13 noiembrie 1954. Guvernul R. D. Germane are onoarea să comunice guvernului U.R.S.S. că este gata să-şi trimită reprezentanţii la conferinţa propusă pentru 29 noiembrie.

Răspunsul guvernului Finlandei la Nota U.R.S.S.

MOSCOVA 19 (Agerpres). — TASS transmite:

La 19 noiembrie legaţia Finlandei la Moscova a adresat Ministerului Afacerilor Externe al U.R.S.S. următorul răspuns al guvernului Finlandei la Nota sovietică din 13 noiembrie 1954:

„Legaţia Finlandei îşi exprimă respectul faţă de Ministerul Afacerilor Externe al Uniunii Republicilor Sovietice Socialiste şi ca răspuns la Nota guvernului U.R.S.S. din 13 noiembrie 1954, din însărcinarea guvernului Finlandei, are cinstea de a comunica următoarele:

Guvernul Finlandei salută cu satisfacţie fiecare iniţiativă şi măsură îndreptate spre consolidarea păcii internaţionale. De aceea el nu poate să nu aibă o atitudine pozitivă faţă de convocarea conferinţei propuse de guvernul U.R.S.S.

Guvernul Finlandei este gata să examineze într-un sens pozitiv propunerea cuprinsă în Nota guvernului U.R.S.S., privitoare la asigurarea păcii în Europa, conform scopurilor şi principiilor Organizaţiei Naţiunilor Unite, prin crearea unui sistem general european de securitate bazat pe participarea la acest sistem a tuturor statelor — atît mari cît şi mici, indiferent de orînduirea lor socială şi de stat.

Pornind de la acest punct de vedere, guvernul Finlandei declară că este gata să ia parte la conferinţa comună a statelor invitate care să se desfăşoare pe baza menţionată în paragraful anterior.

Mai mult de jumătate din membrii Camerei Comunelor s-au abţinut să voteze acordurile de la Londra şi Paris

LONDRA 19 (Agerpres). — Dezbaterile din Camera Comunelor cu privire la acordurile de la Londra şi Paris au continuat în după amiaza zilei de 18 noiembrie.

Luînd cuvîntul în cadrul acestor dezbateri, liderul fracţiunii de stînga al partidului laburist, Bevan, a declarat că subscriind la acordurile de la Paris care stabilesc refacerea Wehrmachtului în Germania occidentală, Marea Britanie „a capitulat în faţa promisiunilor" exercitate de secretarul Departamentului de Stat american, Dulles.

În încheierea dezbaterilor a luat din nou cuvîntul ministrul de Externe, Eden, care a fost întrerupt de o manifestaţie de protest în tribuna publicului. Publicul care asista a împiedicat expunerea lui Eden cu strigătele: „Jos înarmarea Germaniei". În sala Camerei Comunelor au fost răspîndite manifeste împotriva ratificării acordurilor de la Londra şi Paris.

Punîndu-se la vot moţiunea care aprobă acordurile de la Londra şi Paris cu privire la înarmarea Germaniei occidentale, în favoarea ei s-au înregistrat 264 voturi, iar contra — 6.

356 de parlamentari s-au abţinut de la vot. Grupul parlamentar laburist, precum şi unii conservatori s-au abţinut de la vot.

„Deoarece şi un anumit număr de deputaţi conservatori s-au abţinut de la vot — subliniază corespondentul agenţiei France Presse — moţiunea guvernamentală a fost adoptată de mai puţin de jumătate din numărul deputaţilor din Cameră".

Cererea deputaţilor social-democraţi din Germania occidentală adresată guvernului de la Bonn

BONN 19 (Agerpres). — Agenţia France Presse anunţă că grupul parlamentar social-democrat din Germania occidentală, întrunit în şedinţă extraordinară la 18 noiembrie, a hotărît să ceară guvernului de la Bonn să dea un răspuns afirmativ la recenta Notă a guvernului sovietic cu privire la convocarea unei conferinţe pentru securitatea europeană. Deputaţii social-democraţi au hotărît de asemenea să ceară Bundestagului să se pronunţe fără întîrziere pentru începerea tratativelor între cele patru puteri de ocupaţie, în vederea restabilirii unităţii Germaniei.

Presiuni ale S. U. A., Angliei şi Franţei asupra celorlalte ţări occidentale

NEW YORK 19 (Agerpres). — TASS transmite:

După cum reiese dintr-o ştire a corespondentului din Londra al ziarului „New York Herald Tribune", Statele Unite, Anglia şi Franţa au trimis la 17 noiembrie telegrame din Londra aliaţilor lor occidentali şi ţărilor europene neutre în care le cer să respingă propunerea Uniunii Sovietice cu privire la convocarea la 29 noiembrie a unei conferinţe generale pe întreaga Europă, pentru discutarea problemei creării unui sistem de securitate colectivă.

Lucrările Comitetului Politic al O. N. U.

NEW YORK 19 (Agerpres). — TASS

La începutul şedinţei din după amiaza zilei de 18 noiembrie a Comitetului Politic, reprezentantul S.U.A., Lodge, a prezentat, în numele celor 7 delegaţii — Australia, Belgia, Canada, Anglia, S.U.A., Franţa şi Uniunea sud-africană — proiectul de rezoluţie revizuit. În declaraţia sa, Lodge a explicat esenţa schimbărilor aduse proiectului iniţial al „celor 7", arătînd că aceste schimbări ţin seama de amendamentele propuse de Uniunea Sovietică, precum şi de observaţiile delegaţiei Indiei. Autorii proiectului, a spus el, consideră să schimbările au îmbunătăţit textul proiectului iniţial. Lodge a comunicat, de asemenea, că delegaţiile autoare ale proiectului de rezoluţie n-au putut să accepte propunerile sovietice privitoare la schimbarea unuia din paragrafele părţii operative a rezoluţiei, propuneri care precizează că nu numai statele membre ale O.N.U. şi instituţiile specializate trebuie invitate să ia parte la conferinţa internaţională pentru folosirea energiei atomice în scopuri paşnice, ci şi toate statele care-şi vor exprima dorinţa de a participa la aceasta.

A luat apoi cuvîntul şeful delegaţiei sovietice, A. I. Vişinski, care s-a ocupat de esenţa amendamentelor sovietice. Primul amendament, în care se vorbeşte despre străduinţa Adunării Generale de a contribui prin toate mijloacele la folosirea marilor descoperiri din domeniul energiei atomice numai în scopuri paşnice, şi-a găsit expresia în punctul corespunzător al proiectului de rezoluţie revizuit.

Cel de al doilea amendament sovietic prevede ca în textul rezoluţiei să nu se constate numai faptul că se duc tratative cu privire la crearea unui organ internaţional pentru folosirea energiei atomice în scopuri paşnice, ci să se şi recomande continuarea tratativelor. Şi acest amendament şi-a găsit expresia în proiectul de rezoluţie revizuit. Delegaţia sovietică este de acord şi cu alte cîteva schimbări ale proiectului de rezoluţie iniţial şi în special cu aceea că Adunarea Generală şi-a exprimat speranţa că organul internaţional va fi creat fără întîrziere, precum şi cu punctul în care se vorbeşte despre comitetul pentru pregătirea conferinţei internaţionale. În proiectul de rezoluţie revizuit sînt numite 7 ţări — Brazilia, India, Canada, Anglia, S.U.A., U.R.S.S. şi Franţa — ai căror reprezentanţi urmează să facă parte din acest comitet.

În legătură cu aceasta, reprezentantul Uniunii Sovietice a subliniat că porţile unei asemenea conferinţe trebuie să fie deschise tuturor ţărilor, deoarece acest lucru are o mare însemnătate principială.

Dispută rea proiectului de rezoluţie revizuit al „celor 7" va continua.

Acţiuni ale aviaţiei Armatei Populare de Eliberare Chineze

PEKIN 19 (Agerpres). — China Nouă

Din Cijocian se transmite că la 18 noiembrie avioane ale Armatei Populare de Eliberare au zburat în cîteva valuri deasupra insulelor Iuşan — situate la 50 kilometri nord-est de insula Dacen. Au fost lansate bombe asupra bateriilor de artilerie antiaeriană şi a trupelor ciankaişiste de pe insula Be Iuşian. Bombele au nimerit în plin. Avioanele Armatei Populare de Eliberare s-au întors neavariate la baza lor.

O nouă piaţă la Brăila

BRĂILA (coresp. „Scînteii"). — De curînd la Brăila s-a amenajat, pe strada Stalin, o nouă piaţă.

Pe lîngă compartimentele rezervate vînzării legumelor şi zarzavaturilor, organizaţiile comerciale locale au deschis în noua piaţă magazine cu produse alimentare, confecţii, galanterie, două centre de pîine, un magazin pentru vînzarea peştelui şi a cărnii etc.

Vînătoare de iepuri

PITEŞTI (coresp. „Scînteii").— Cîmpiile şi pădurile regiunii Piteşti sînt străbătute zilele acestea de vînătorii sportivi.

În ultimele două săptămîni, vînătorii din regiune au vînat un mare număr de iepuri. Numai grupa din comuna Bradu, compusă din 30 de vînători, a vînat peste 100 de iepuri. Vînătorii sportivi din Slatina, în rîndurile cărora sînt mulţi ţărani muncitori, au vînat în numai 5 zile peste 500 iepuri. De asemenea, vînătorile colective organizate în cadrul filialelor raionale Rm. Vîlcea, Drăgăşani şi Găeşti s-au încheiat cu rezultate bogate.

Cotele predate de vînători în primele două săptămîni de la deschiderea sezonului se ridică la peste 2.500 kg. iepuri.

În vederea asigurării circulaţiei tramvaielor în timpul iernii

Asigurarea circulaţiei normale, în timpul iernii, a vehiculelor pentru transporturile în comun din Capitală este o problemă de care Direcţia generală I.T.B. s-a preocupat încă din vară. Planul pregătirilor de iarnă a început să fie executat încă din luna iulie.

Pe o distanţă de 46 km. cale dublă s-au executat lucrări de reparare — înlocuirea şinelor, repunerea lor la cotă, repararea pavajelor. Reţeaua de contact a fost şi ea revizuită. I.T.B.-ul a fost înzestrat cu noi vehicule speciale pentru deblocarea traseelor înzăpezite. Au fost revizuite şi adaptate cu pluguri şi remorci 10 tractoare. De asemenea, a fost construit un vagon special cu un dispozitiv pentru curăţirea şi împrăştierea zăpezii.

Tot pentru a se asigura curăţirea de zăpadă a liniilor de tramvai au fost revizuite 44 platforme pentru sare, iar un număr de 340 antepluguri din lemn au fost reparate şi transportate la capul liniilor.

S-au luat, de asemenea, măsuri pentru asigurarea stocurilor de sare denaturată, necesară pe timpul iernii şi de alcool industrial pentru aparatele de frînă şi combustibil. Pe măsură ce sînt revizuite, vagoanele de tramvai sînt înzestrate şi cu radiatoare pentru încălzit. (Agerpres)

Vitrine cu produse executate de cooperatori

La Tg. Jiu s-a organizat un concurs de vitrine la care participă cooperativele meşteşugăreşti producătoare de bunuri de larg consum. În vitrinele care s-au amenajat sînt expuse sortimente variate.

Cooperativa „Pacea" — care şi-a realizat în luna octombrie planul de desfacere în proporţie de 120% — a expus în două vitrine, noi produse de cofetărie, de bună calitate.

Şi cooperativa de confecţii „23 August" a expus diferite articole ca: îmbrăcăminte pentru copii, genţi, şepci, toate executate din materiale economisite.

ALEXANDRU PĂDURE
coresp. voluntar

Pîine albă din Altai

O călătorie prin lumea basmelor mi s-a părut vizita pe care am făcut-o nu de mult la uzina automată de pîine „N. S. Hruşciov", una din nenumăratele întreprinderi alimentare care aprovizionează Moscova.

Dacă n-ai vedea încărcîndu-se aici atît de cunoscutele maşini albe cu inscripţia „Hleb" („Pîine") pe care le întîlneşti zi şi noapte gonind prin Moscova spre magazinele de desfacere, dacă n-ai simţi parfumul îmbietor al pîinii calde, n-ai crede că te afli în faţa unei fabrici. Şi totuşi fabrica aceasta trimite zilnic celor 400 de magazine din raioanele învecinate 250 de tone de pîine, în atîtea sorturi diferite cum numai în U.R.S.S. poţi găsi.

După ce a aflat scopul vizitei noastre, directorul uzinei, Alexandr Iakovlevici Novoselov, s-a oferit să ne însoţească chiar el prin fabrică. Coborînd spre depozitul subteran în care se înmagazinează făina adusă de la morile Moscovei, Alexandr Iakovlevici precizează:

— Uzina noastră a fost construită încă în anii primului plan cincinal după proiectele inginerului sovietic Gheorghi Petrovici Marsakov. Procesul de fabricaţie e automatizat în întregime, de la primirea făinii pînă la scoaterea pîinii. Munca grea, istovitoare, a brutarilor o fac la noi maşinile. Dar iată, am ajuns...

Uriaşa magazie a uzinei e plină de saci de făină, care ajung aci lunecînd din vagoane pe un tobogan. Ei sînt deşertaţi apoi în gurile unui puternic transportor vertical. Acesta străbate clădirea circulară a uzinei ca o osie şi urcă făina pînă la etajul al cincilea, unde începe procesul de fabricaţie. Însoţiţi de directorul uzinei am urcat şi noi cele cinci etaje.

Surprinzătoare prin construcţia ei cilindrică, scăldată de lumina zilei care pătrunde din toate părţile prin nenumăratele ferestre, uzina pare mai degrabă un laborator uriaş, de o curăţenie sclipitoare. Pereţii sînt căptuşiţi cu plăci de faianţă, podeaua cu mozaic, iar maşinile care prepară singure aluatul şi dau formă pîinii sînt toate albe ca porţelanul.

Aci, la al cincilea etaj, făina adusă de transportor este supusă analizei chimice în laboratorul uzinei, apoi este trecută prin site şi instalaţii magnetice speciale de curăţire. În laborator inginerul Tatiana Mihailovna Matrioviciova cu un grup de specialiste controlează cu grijă toate materialele care intră în compoziţia pîinii — făina, untura, apa, sarea, vitaminele.

În cuptorul electric al laboratorului se coc cîteva pîini mici, de probă, şi dacă cresc frumos şi sînt corespunzătoare ca înfăţişare, gust şi însuşiri nutritive, se dă drumul fabricaţiei. Numai după ce primeşte aprobarea laboratorului, „sectorul de dozare" trimite făina prin nişte tuburi transportoare spre aşa-numitele „hambare". În acest timp se pregăteşte automat, tot la acest etaj, în nişte vase uriaşe, amestecul de apă, drojdie şi alte componente care dau pîinii gustul şi aroma specifică.

Gospodăria complicată din această secţie este supravegheată de operatorul de serviciu. Sarcina lui este de a se îngriji ca dozele de materiale care intră în compoziţia aluatului să fie respectate.

În ziua aceea era de servici Nina Sergheevna Bannikova. Ea urmărea cu atenţie aparatele de pe pupitrul de conducere. De cîte ori se auzea o sonerie sau se aprindea un bec, ea mînuia repede rotiţe şi manivele şi prin tuburi se scurgeau spre etajul al patrulea făina şi preparatele lichide.

Am coborît la etajul IV, unde se găseşte secţia de pregătire a aluatului. Toate operaţiile sînt mecanizate şi aici. Pe 4 şiruri de benzi rulante circulare se succed fără încetare căzi voluminoase.

Făina şi preparatele lichide, dozate încă la etajul al V-lea de Nina Bannikova, se scurg în căzile goale. Apoi pîrghii puternice, asemenea unor mîini de uriaş, frămîntă cele 600 kg. de aluat, cît încape în fiecare cadă. Operaţia aceasta durează doar 6 minute. Directorul uzinei mi-a făcut socoteala că în această secţie, în timp de 5—6 ore, se pregătesc peste 80.000 kg. de aluat. În condiţii obişnuite ar fi nevoie pentru îndeplinirea acestei munci mari şi grele de cel puţin 2.500 de muncitori. Uzina întreagă însă nu dispune decît de 100 de lucrători pe schimb, inclusiv aceia care nu participă direct la procesul de producţie. De altfel, oameni nici nu prea vezi în secţie. În afara muncitorului de servici pe etaj, doar 3 muncitoare, supraveghind mişcarea de pe banda rulantă, intervin din cînd în cînd, dacă este cazul.

Cada cu aluatul gata frămîntat înaintează încet pe banda rulantă. Cînd s-a terminat procesul de dospire, cada îşi varsă automat conţinutul într-o „gură" uriaşă. În aceeaşi clipă, sus, la etajul al cincilea, Nina Bannikova aude din nou soneria şi prin tuburi se scurg făină şi preparate lichide pentru cada rămasă liberă.

Unde a dispărut însă coca albă, dospită?

Directorul ne conduce spre etajul al III-lea. Aici munca se desfăşoară cu o deosebită rapiditate. Aluatul venit de sus, pe ţevi, intră în nişte maşini speciale, ale căror cuţite îl taie cu precizie în bucăţi potrivite pîinilor de 1 kg., de 400 grame etc. Ieşind din maşină, bucăţile de aluat au căpătat forma lunguiaţă a franzelelor sau a altor sorturi, după caz. Bucăţile acestea alunecă repede una după alta pe banda rulantă şi dispar undeva mai jos.

Te uimeşte înlocuirea complectă a muncii omului cu cea a mecanismelor. M-am apropiat de banda rulantă lîngă care stătea liniştită o muncitoare în halat alb, Irina Vasilievna Vasina, şi am întrebat-o în ce constă munca ei. Iată ce mi-a răspuns:

— Munca mea? Vi se pare poate curios că mă vedeţi stînd aşa liniştită — zise ea rîzînd. Sîntem doar trei muncitoare în toată secţia. Sarcina noastră este să veghem ca bucăţile de aluat de pe banda rulantă să nu se atingă între ele, să nu se lipească una de alta. Se mai întîmplă cîte odată şi asta.

Mi-a povestit apoi că în această secţie munca n-a fost întotdeauna aşa de mecanizată. Înainte, aluatul pentru franzele era preparat de un mare număr de muncitoare. Dar uzina îşi are inventatorul ei, pe meşterul Evgheni Ivanovici Kostromin, care lucrează aici de 25 de ani. El a născocit maşinile acestea, iar acum lucrează la nişte dispozitive noi, menite să mecanizeze şi mai mult unele operaţii ale procesului de producţie.

Mi-am continuat drumul urmărind pe cel al bucăţilor de aluat; am coborît la etajul al II-lea, unde se află cuptoarele. Ele nu se aseamănă de loc cu cele din brutăriile obişnuite şi sînt încălzite cu aburi. Benzile rulante încărcate cu aluat înaintează încet prin cuptoarele închise. La capătul acestei călătorii apare pîinea: franzele rumene, proaspete, răspîndind o aromă plăcută. Dar drumul miraculos al pîinii nu s-a terminat încă. Sutele de mii de franzele care se „scurg" din cuptoare, cum se scurge grîul din batoză în anii cu recoltă bogată, mai fac o călătorie pe benzi transportoare pînă la etajul I, unde sînt încărcate cu grijă în cărucioare speciale care le transportă spre ieşire.

— Gustaţi pîinea noastră — ne îmbie o muncitoare. E prima pîine din grîul de pe pămînturile deşelenite. Am şi eu o fată acolo!

— Într-adevăr — confirmă directorul uzinei. Azi am primit primul transport de făină de grîu din Altai.

AL. CÎMPEANU

Moscova, noiembrie.

Sesiunea Consiliului Mondial al Păcii

Colaborarea tuturor ţărilor Europei în vederea asigurării securităţii colective

Raportul lui Ambrogio Donini (Italia)

STOCKHOLM 19 (Agerpres). — TASS

La 18 noiembrie s-a deschis la Stockholm sesiunea Consiliului Mondial al Păcii

Senatorul Ambrogio Donini, profesor la Universitatea din Roma, şi Gilbert de Chambrun, deputat în parlamentul francez, au prezentat rapoarte la primul punct de pe ordinea de zi „Colaborarea tuturor ţărilor Europei în vederea asigurării securităţii colective".

La începutul raportului său, Donini a scos în evidenţă cauzele slăbirii încordării în situaţia internaţională care s-a constatat în ultima vreme şi a subliniat că succesul conferinţei de la Geneva a creat noi premise pentru soluţionarea cu succes a altor probleme internaţionale litigioase care îşi aşteaptă rezolvarea.

Aceste noi perspective ale păcii şi colaborării în Europa, a continuat Donini, au devenit şi mai mari în urma respingerii tratatului „comunităţii defensive europene" de către Adunarea Naţională franceză.

Donini a trecut apoi la acordurile de la Londra şi Paris cu privire la înarmarea Germaniei occidentale, subliniind că ele au un scop foarte bine precizat. Aceste acorduri, a spus Donini, urmăresc să consolideze dezmembrarea Europei şi a Germaniei, să înarmeze Germania occidentală şi să creeze pericolul exterminării popoarelor şi distrugerii civilizaţiei prin arma atomică. Donini a subliniat „absurditatea din punct de vedere diplomatic şi politic" a faptului că în acordurile amintite sînt reproduse cîteva clauze din tratatul „comunităţii defensive europene" care a fost respins de poporul şi parlamentul Franţei. Referindu-se la protocolul care stabileşte efectivele armatelor în curs de creare şi care vor fi puse la dispoziţia comandamentului Atlantic de către ţările participante la noua „Uniune a Europei occidentale", Donini a subliniat că acordurile de la Londra şi Paris duc la amestecul străin în rezolvarea celor mai delicate şi complicate probleme din viaţa internă a ţărilor. Este suficient să arătăm că generalul Grünther, comandantul şef al forţelor armate ale Uniunii Atlanticului, va primi comanda forţelor armate ale „Uniunii Europei occidentale". El va avea dreptul să inspecteze şi să controleze forţele armate ale ţărilor participante şi chiar dreptul de a se amesteca direct în viaţa lor internă. Aşa dar, în baza acordurilor de la Londra şi Paris, se creează o formidabilă maşină de război care nu este supusă nici unui control democratic şi care va putea exercita o influenţă hotărîtoare nu numai în domeniul militar, ci şi în domeniile politic, administrativ, economic şi financiar ale vieţii ţărilor şi, prin urmare, va pune în primejdie suveranitatea naţională.

Donini s-a oprit de asemenea asupra clauzei periculoase cuprinse în aceste acorduri care prevede amestecul automat în cazul cînd cineva „va atenta la integritatea Uniunii Atlanticului de nord", a cărei participantă este acum şi Germania occidentală.

Aceasta înseamnă că, dacă Italia şi Franţa ar decide să iasă din Uniunea Atlanticului, celelalte ţări sînt obligate să acţioneze automat şi să folosească forţa pentru a nu admite „încălcarea integrităţii" acestui bloc. Donini a relevat caracterul agresiv al blocului Atlanticului şi a amintit că acest lucru îl dovedeşte în special respingerea propunerii făcute de Uniunea Sovietică de a fi primită în acest bloc. Principala forţă a acestui bloc va fi armata vest-germană, pe cale de refacere, şi care va fi pusă sub comanda foştilor generali hitlerişti. Donini a citat cuvintele unui fost general hitlerist, Steiner, care a afirmat că, „trupele S.S. trebuie să fie un exemplu pentru viitoarele armate".

Caracterizînd acordurile de la Londra şi Paris, Donini a spus că ele reprezintă o ameninţare directă pentru pacea şi securitatea europeană. Pericolul înarmării Germaniei occidentale a atras după sine o serie de noi pericole mari. Aceste acorduri consolidează scindarea Germaniei, reînvie o armată revanşardă comandată de foşti generali hitlerişti. Ele împiedică crearea în centrul Europei a unui stat german liber şi iubitor de pace. Ele constituie o piedică pentru crearea unui sistem general de securitate colectivă în Europa la care să participe ţările mari şi mici. În sfîrşit, ele consolidează scindarea întregii lumi în blocuri. Aceste acorduri contravin anumitor tratate încheiate în timpul şi la sfîrşitul celui de al doilea război mondial, în special tratatele dintre Uniunea Sovietică, pe de o parte, şi Franţa şi Anglia, pe de altă parte.

Acordurile, tratatele şi protocolurile de la Londra şi Paris, a continuat Donini, sînt prezentate spre aprobare parlamentelor ţărilor interesate. Se vorbeşte despre graba cu care guvernele acestor ţări caută să obţină ratificarea acestor acorduri. Această grabă nu corespunde însă posibilităţilor reale. Este greşit să se creadă că această ratificare este inevitabilă, că ea nu poate fi evitată. Nehotărîri şi şovăieli se observă în Franţa, Italia şi chiar în Germania, în sînul coaliţiei lui Adenauer şi în rîndurile social-democraţilor.

Eu cred că aceste ezitări au influenţat şi asupra rezultatelor recentelor alegeri din S.U.A. Victoria forţelor populare în lupta pentru pace este posibilă şi acest lucru este dovedit de lupta împotriva „comunităţii defensive europene". Ea este determinată de posibilitatea luptei împotriva scindării Europei, împotriva înarmării Germaniei, împotriva cursei înarmărilor şi pentru asigurarea securităţii colective în Europa.

Nota guvernului sovietic din 13 noiembrie a. c. propune să se convoace la 29 noiembrie la Paris sau la Moscova o conferinţă a tuturor ţărilor europene cu participarea S.U.A., şi la care Republica Populară Chineză să participe în calitate de observator. Această Notă a avut un larg răsunet în rîndurile opiniei publice din toate ţările. Ea prezintă baza concretă pe care să fie examinată la această sesiune problema securităţii colective, a unităţii şi păcii în Europa.

Donini a subliniat apoi că sarcina partizanilor păcii constă în prezent în a examina toate posibilităţile pentru mobilizarea opiniei publice, pentru mobilizarea nu numai a forţelor mişcării partizanilor păcii, ci şi a forţelor care desfăşoară o activitate paralelă pentru a obţine crearea unui sistem de securitate colectivă.

Problema centrală a actualei sesiuni trebuie să fie problema păcii şi securităţii în Europa, deoarece de rezolvarea ei depind toate celelalte probleme. Nu se poate sta la o parte şi urmări mersul evenimentelor ca simplu spectator. Nu se poate lăsa nimic pe seama hazardului. Trebuie dusă lupta pentru tratative.

Ni se spune:

„Tratative paralele".

Nu dorim însă tratative cînd se vorbeşte paralel despre înarmarea Germaniei şi dezarmarea ei, despre unitate şi scindare, despre pace şi război. Noi vrem ca paralel cu tratativele între cele patru mari puteri în problema germană să se desfăşoare tratative între statele europene cu privire la securitatea în Europa. Tratativele trebuie să înceapă imediat. Apăram principiul tratativelor cînd în Asia se duceau războaie. Acum acest lucru nu este suficient. Trebuie să luptăm pentru principiul tratativelor imediate, începînd cu problema centrală — securitatea colectivă în Europa.

Donini a spus în încheiere că trebuie să se ţină seama de experienţa sesiunilor precedente ale Consiliului Mondial al Păcii pentru a găsi cele mai bune căi de a se obţine convocarea conferinţei propuse de guvernul sovietic şi de a se împiedica ratificarea acordurilor de la Londra şi Paris. În această luptă pentru crearea unui sistem de securitate colectivă trebuie mobilizate nu numai forţele mişcării partizanilor păcii, ci şi toate acele forţe care sînt gata să sprijine această luptă.

Toate forţele din toate ţările trebuie mobilizate în lupta pentru crearea unui sistem de securitate colectivă în Europa, pentru reglementarea paşnică a problemei germane.

Raportul lui Gilbert de Chambrun (Franţa)

Gilbert de Chambrun s-a referit la unele aspecte ale problemei germane şi a vorbit despre lupta poporului francez împotriva tratatului cu privire la „comunitatea defensivă europeană".

Vorbitorul a menţionat că în esenţă acordurile de la Londra şi Paris nu se deosebesc de „comunitatea defensivă europeană" şi reprezintă aceeaşi primejdie ca şi tratatul referitor la C.D.E. Într-un caz şi în celălalt este vorba de înarmarea Germaniei occidentale.

Păturl largi ale opiniei publice franceze, a spus de Chambrun, nu-şi fac nici o iluzie în această privinţă. Diferite organizaţii obşteşti şi sindicale s-au pronunţat de îndată împotriva acordurilor de la Londra şi Paris, care duc la înarmarea Germaniei occidentale, împotriva cărora ele au luptat.

Dimpotrivă, atunci cînd se arată cercurilor oficiale primejdia pe care o reprezintă aceste documente, ele aduc argumente neaşteptate. Printre altele, ele afirmă că guvernul sovietic se pronunţă împotriva acordurilor de la Londra şi Paris, chipurile, numai „de formă", dar că în realitate, vrînd nevrînd, el va consimţi la ele. Ele afirmă că tratativele cu guvernul sovietic ar putea fi duse numai „de pe poziţii de forţă" şi în consecinţă, spun ele, trebuie ratificate acordurile cu privire la înarmarea Germaniei occidentale pentru a duce apoi tratative cu Uniunea Sovietică.

În felul acesta, se propun în prezent două posibilităţi: tratative înainte sau tratative după ratificare. Este absolut evident că dacă tratativele ar avea loc înaintea discuţiilor despre ratificare, ele ar oferi o şansă minunată pentru a evita reînvierea militarismului german, pentru a unifica Germania pe calea unor alegeri libere, pentru a semna tratatul de stat cu Austria şi, în cele din urmă, pentru a se ajunge la faza hotărîtoare a tratativelor cu privire la dezarmarea generală, simultană şi controlată. Dimpotrivă, cînd se vorbeşte despre tratative după ratificare, se pune întrebarea — nu vor fi oare tratativele periclitate de politica faptului săvîrşit? Aici trebuie să ne referim la documente. În octombrie 1950 guvernul sovietic a declarat că el nu se va împăca cu reînvierea militarismului german. În notele sale recente din octombrie şi noiembrie 1954, guvernul sovietic a subliniat contradicţia evidentă dintre acordurile de la Londra şi Paris şi tratatele anglo-sovietic şi franco-sovietic, îndreptate împotriva oricărei primejdii de agresiune, în timp ce acordurile menţionate acordă Germaniei occidentale noi mijloace de agresiune. Guvernul sovietic a avertizat că ratificarea acestor acorduri ar amîna pe timp îndelungat unificarea Germaniei şi a subliniat că dezarmarea generală nu poate fi înfăptuită pe calea înarmării Germaniei.

În felul acesta, a spus de Chambrun, ratificarea acordurilor de la Londra şi Paris va afecta unificarea Germaniei, precum şi dezarmarea generală. În loc să se creeze o situaţie ireparabilă, trebuie duse tratative. Tratative despre ce? În primul rînd despre soluţionarea paşnică a problemei germane, apoi despre organizarea unei adevărate securităţi a tuturor ţărilor europene, care se vor bucura de aceleaşi drepturi şi cărora le vor reveni aceleaşi obligaţii, fapt care exclude scindarea Europei în două blocuri ostile. Orice rezultat pozitiv în acest domeniu ar contribui la încheierea cît mai grabnică a acordurilor cu privire la dezarmare, aşteptate cu atîta nerăbdare de popoarele care trăiesc sub ameninţarea primejdiei atomice şi care au de suferit de pe urma consecinţelor pregătirii unui nou război. Eu vă întreb: Care german, afară de cazul că e nazist, ar prefera înarmarea Germaniei în locul prosperităţii ţării sale? Care francez ar prefera înarmarea în locul securităţii Franţei şi păcii? Care om cu judecata sănătoasă s-ar împăca cu riscul unui război pentru simpla plăcere de a înarma Germania?

Trebuie să recurgem la ajutorul opiniei publice din toate ţările. Campania opiniei publice trebuie să fie tot atît de energică şi chiar mai energică decît campania împotriva „comunităţii defensive europene". Unele cercuri oficiale se grăbesc foarte mult să ratifice acordurile de la Londra şi Paris, deoarece ele vor ca opinia publică să nu aibă timp să-şi dea seama de primejdie şi să-şi facă simţită forţa. Campania a şi început. În momentul de faţă pot vorbi numai despre Franţa unde s-au şi strîns sute de mii de semnături pe petiţia care se încheie cu cuvintele: „Nu ratificaţi! Duceţi tratative!".

De Chambrun a spus apoi că personalităţi marcante din Franţa au propus convocarea la Paris la 4 decembrie a. c. a unei conferinţe pe întreaga Europă, similare cu aceea care a avut loc la Ministerul Afacerilor Externe al Franţei şi la care au participat reprezentanţii ţărilor asupra cărora urma să se extindă tratatul cu privire la „comunitatea defensivă europeană". La această conferinţă trebuie să fie atrase toate ţările europene care sînt de asemenea interesate în soluţionarea paşnică a problemei germane.

Noi, a spus de Chambrun, putem porni la această luptă cu optimism. Conştiinţa intereselor lor naţionale şi a necesităţii menţinerii păcii va spori forţele şi voinţa fiecărui popor şi va deveni garanţia soartei lor viitoare. Este foarte important ca mişcarea noastră să dea acestei campanii o amploare mondială. Noi am cerut totdeauna ca hotărîrile bazate pe tratative să fie mai presus de hotărîrile bazate pe forţă. Date fiind încercările de a se impune o hotărîre bazată pe forţă, adică hotărîrea cu privire la înarmarea Germaniei, noi trebuie să cerem ducerea unor tratative preliminare.

Bineînţeles noi nu sîntem diplomaţi şi nu noi trebuie să discutăm locul şi data cînd trebuie să se desfăşoare conferinţa şi numărul participanţilor la ea. Principalul este ca conferinţa să aibă loc şi ca tratativele să înceapă înaintea faptului împlinit, adică a ratificării. Termenul scurt şi caracterul primejdiei sînt de aşa natură încît trebuie să cerem tratative imediate. Putem spune po drept cuvînt că ne aflăm la o răscruce şi că multe depind de alegerea care se va face. De opinia publică mondială depinde ca anul 1955 să devină anul securităţii şi dezarmării, anul cînd Germania unificată va intra în comunitatea naţiunilor iubitoare de pace, anul slăbirii încordării internaţionale, anul păcii. Este foarte important ca milioanele de oameni să se pătrundă de răspunderea care le revine şi să arate că se află la înălţimea datoriei lor. Lupta nemijlocită şi de zi cu zi pentru pace constituie o garanţie a securităţii fiecărei ţări. Popoarele vor putea zădărnici acţiunile cîrmuitorilor dacă aceşti cîrmuitori în ultima instanţă nu vor lua în considerare aspiraţiile lor. Tocmai prin prizma acestei perspective trebuie să fie pregătită adunarea reprezentanţilor forţelor iubitoare de pace din toate ţările, pe care mişcarea noastră intenţionează să o convoace în prima jumătate a anului 1955.

* * *

STOCKHOLM 19 (Agerpres). — TASS

După raportul lui Gilbert de Chambrun, a rostit o cuvîntare Thea Arnold, reprezentanta Germaniei occidentale. Ea a subliniat că în rîndurile populaţiei din Germania occidentală se intensifică mişcarea împotriva planurilor de restabilire a militarismului german.

Thea Arnold a citat o serie de exemple care ilustrează lupta populaţiei din Germania occidentală împotriva remilitarizării.

Tinerii din Germania occidentală nu vor să fie soldaţi ai Wehrmachtului în curs de reînviere. La 3 noiembrie, a spus Arnold, departamentul lui Blank (de fapt Ministerul de război al Germaniei occidentale) a organizat la Köln o adunare a tineretului. 95% dintre participanţii la adunare s-au pronunţat împotriva introducerii serviciului militar obligatoriu.

Thea Arnold a anunţat de asemenea că în numeroase districte din Germania occidentală populaţia a împiedicat construcţia de aerodromuri şi de instalaţii militare. Opinia publică din Germania occidentală îşi intensifică rezistenţa faţă de politica lui Adenauer, iar propunerea sovietică cu privire la crearea unui sistem de securitate colectivă în Europa stîrneşte un ecou tot mai larg. În încheiere, Arnold a dat citire telegramei de salut trimise sesiunii de către Wilhelm Elfes, membru în Consiliul Mondial al Păcii, căruia guvernul Germaniei occidentale i-a refuzat viza de ieşire din ţară.

Gordon Shaffer (Anglia) a arătat că patrioţii din Anglia protestează împotriva unei politici în urma căreia ţara şi securitatea ei ar fi puse la cheremul foştilor generali hitlerişti.

Înfierînd planurile de înarmare a Germaniei, Shaffer a spus: Alternativa la planurile generalilor hitlerişti este o Germanie unită. Alternativa la noul Wehrmacht este securitatea colectivă în Europa.

Reprezentantul japonez, Maţumoto, a subliniat că atît acordurile de la Londra şi Paris, cît şi blocul militar din Asia de sud-est ameninţă pacea, deoarece inspiratorii lor — imperialiştii americani — tind să domine lumea întreagă.

Vorbind despre Japonia, Maţumoto a spus că în Japonia, ca şi în celelalte ţări ale lumii, poporul devine tot mai conştient şi vigilent. Unitatea poporului creşte. Mişcarea naţională a întregului popor împotriva armelor atomice şi cu hidrogen a contribuit în măsură uriaşă la intensificarea mişcării partizanilor păcii. Nu numai Camerele superioară şi inferioară ale parlamentului japonez, ci şi aproape toate adunările legislative provinciale şi locale au adoptat o rezoluţie cerînd interzicerea armelor atomică şi cu hidrogen. Cred că ar fi oportun să subliniez aici că strîngerea de semnături pe petiţiile cu privire la interzicerea armelor atomică şi cu hidrogen a silit parlamentul şi organele locale ale puterii să adopte aceste rezoluţii. Pînă acum s-au şi strîns peste 22 milioane semnături.

În a doua zi a sesiunii

STOCKHOLM (prin telefon de la trimisul nostru special).

Întunericul nu s-a destrămat încă, dar oraşul s-a şi trezit. Afară începe să se cearnă fulgi subţiri, cristalini. Ziarele suedeze de astăzi publică informaţii în legătură cu lucrările Consiliului Mondial al Păcii, amintesc despre unii sau alţii dintre participanţi.

Spre sediul sesiunii gonesc din toate părţile oraşului zeci de auto-turisme şi autobuse. Din dreptul clădirii unde se ţine sesiunea, situată pe o înălţime, oraşul cu casele lui de piatră prezintă o privelişte interesantă. Jos, la cîteva zeci de metri, vapoare se leagănă pe valurile lacului Mälaren.

Sus, sute de oameni de toate rasele, înveşmîntaţi în cele mai diferite feluri, pătrund în clădirea unde se desfăşoară lucrările sesiunii. Începe cea de a 2-a zi a lucrărilor sesiunii. Primul vorbitor de azi a fost delegatul romîn, acad. St. Milcu. Cuvîntarea sa, exprimînd poziţia poporului nostru faţă de problema securităţii în Europa şi faţă de problema germană, a fost urmărită cu mare atenţie de către sutele de participanţi. Aplauzele acestora au arătat că punctul de vedere al poporului romîn corespunde pe deplin intereselor tuturor popoarelor iubitoare de pace, intereselor cauzei păcii şi securităţii internaţionale. Nu mult după aceea, în sălile rezervate presei textul cuvîntării delegatului nostru, alături de textele altor discursuri, a fost pus la dispoziţia ziariştilor aflaţi aci.

După ce o serie de alţi delegaţi au continuat să exprime părerea popoarelor lor asupra primului punct de pe ordinea de zi, s-a trecut la dezbaterea problemei următoare — „Situaţia creată în diferitele părţi ale Asiei în urma intervenţiei străine şi a sistemului blocurilor şi coaliţiilor militare". Îşi spun cuvîntul delegaţii asiatici, răsună glasul reprezentanţilor a jumătate din omenire. Ascultîndu-i, îţi dai seama de forţa imensă ce o reprezintă popoarele trezite ale Asiei. Apare cu toată certitudinea că nimic nu poate şi nu va putea opri marşul spre libertate al popoarelor Asiei.

Pacea uneşte sub aceleaşi flamuri milioanele de oameni din China, India, Indonezia, Birmania, Japonia etc.

Analizînd sub diferite aspecte problemele asiatice, vorbitorii se referă cu indignare nestăpînită la S.E.A.T.O. (pactul Asiei de sud-est) creat de curînd sub egidă americană.

Asiaticii resping net politica imperialismului agresiv a blocurilor şi alianţelor militare; ei vor să-şi hotărască singuri destinul. Este fără îndoială că actuala sesiune a Consiliului Mondial al Păcii va adopta noi hotărîri importante pe linia luptei pentru zădărnicirea planurilor provocatorilor de război îndreptate împotriva popoarelor Asiei.

B. STOIAN

Consfătuirea din U. R. S. S. pentru problemele dezvoltării continue a culturii bumbacului

TAŞKENT 19 (Agerpres). — TASS

În dimineaţa zilei de 18 noiembrie participanţii la consfătuirea pentru problemele dezvoltării continue a culturii bumbacului s-au interesat îndeaproape de activitatea instituţiilor ştiinţifice. Ei au vizitat staţiunea centrală de selecţionare a Institutului unional de cercetări ştiinţifice în domeniul cultivării bumbacului.

N. S. Hruşciov, prim-secretar al Comitetului Central al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice, a stat de vorbă cu colaboratorii staţiunii în legătură cu introducerea metodelor agrotehnice înaintate în cultivarea bumbacului, în special a însămînţării în cuiburi aşezate în pătrat, precum şi a mecanizării complexe a lucrărilor care necesită un mare volum de muncă în legătură cu introducerea soiurilor de bumbac timpurii şi cu o înaltă productivitate.

În seara zilei de 18 noiembrie, la Teatrul uzbec de stat de operă şi balet „Navoi" a avut loc următoarea şedinţă consacrată discuţiilor pe marginea raportului prezentat de Niazov.

—o—

Grevă generală în Maroc

PARIS 19 (Agerpres). — La 18 noiembrie, pe întreg teritoriul Marocului a început greva generală de trei zile.

Agenţia France Presse anunţă că, potrivit datelor oficiale, în dimineaţa zilei de 18 noiembrie a încetat lucrul în cartierele arabe ale mai multor oraşe din Maroc.

În dimineaţa zilei de 18 noiembrie, la Casablanca au fost închise toate magazinele aparţinînd marocanilor atît din cartierele arabe cît şi din cele europene. Această grevă a cuprins 60% din întreprinderile particulare.

Ziarul „France-Soir" scrie că, în legătură cu această grevă, la Casablanca forţele franceze au luat măsuri excepţionale. Pe străzile oraşului patrulează poliţişti şi soldaţi.

SPECTACOLELE DE AZI

TEATRE: **Teatrul de Operă şi Balet al R.P.R.:** Fidelio; **Teatrul de Stat de Operetă:** Culegătorii de stele; **Naţional „I. L. Caragiale"** (Studio): Liceenii (ora 15), Platon Krecet (ora 19,30); **Naţional „I. L. Caragiale"** (Comedia): Mielul turbat (ora 15), Cei din Dangaard (ora 19,30); **Municipal:** Ljubov Iarovaia; **Tineretului:** Drumul soarelui; **Studioul Actorului de Film „C. Nottara":** Micii burghezi; **Armatei** (B-dul G-ral Magheru): Maşenka; **Armatei** (Calea 13 Septembrie): Pîrjolul; **Muncitoresc C.F.R.** (Giuleşti): Titanic vals (ora 15), Articolul 19 (ora 19,30); **Ansamblul de Estradă al R.P.R.:** Concert de muzică uşoară romînească; **Teatrul „Ţăndărică".** Umor pe sfori (sala Baruch Berea); **Ansamblul de Păpuşi al Teatrului Armatei:** Capra cu trei iezi (în sala „Modern" din B-dul 6 Martie nr. 2).

CINEMATOGRAFE: **Patria, I. C. Frimu, Libertăţii, Gh. Doja:** Scanderbeg; **Republica, Bucureşti, Înfrăţirea între popoare:** Ordinul Anna; **Maxim Gorki:** Iulius Fucik; **Lumina:** Locotenentul lui Rákoczi; **N. Bălcescu:** Palatul ştiinţei; **Alex. Popov, Miorita:** Copiii străzii; **Cultural:** Răzbunarea; **Constantin David:** Vinovaţi fără vină; **Vasile Roaită:** Schubert; **8 Martie, Victoria, Alex. Sahia:** Răsare soarele (seria a II-a); **Unirea:** Aleko, Fraţii Liu; **Flacăra:** Asaltul fortului din munţi; **T. Vladimirescu:** Campionii noştri şi filmul de desen animat „Marinică"; **Aurel Vlaicu:** Examen de maturitate; **Munca:** Prieteni credincioşi; **Arta:** Suflete zbuciumate; **Popular, Rahova:** Descoperire misterioasă; **M. Eminescu:** Poemul dragostei; **Moşilor, 23 August:** Şcoala curajului; **Donca Simo:** Intr-un port îndepărtat; **Ilie Pintilie:** Încărcătură periculoasă; **8 Mai:** In numele legii; **Volga:** Slugă la doi stăpîni; **1 Mai:** Agentul nr. 13; **Olga Bancic:** Prinţesa trufaşă; **Gheorghe Coşbuc:** Inimi tinere; **Boleslaw Bierut:** Inimă rece.

Problema păcii şi acordurile de la Londra şi Paris

GEORGE SOFRONIE
jurist

Sîntem la numai 10 ani de la sfîrşitul celui de al doilea război mondial, ale cărui orori, distrugeri şi jertfe de fiinţe omeneşti şi de bunuri materiale sînt încă vii în amintirea generaţiei noastre. Tocmai de aceea popoarele sînt puternic ataşate cauzei păcii în întreaga lume, luptă pentru apărarea ei, se ridică pentru îndepărtarea primejdiilor ce o ameninţă. Aceasta cu atît mai mult cu cît la experienţa celor două războaie mondiale se adaugă astăzi existenţa armelor atomice, ceea ce arată limpede ce uriaşe distrugeri ar implica declanşarea unui al treilea război mondial.

În lumina acestor realităţi şi a acestor perspective, îşi găseşte deplină justificare acţiunea unită a tuturor popoarelor iubitoare de pace, a maselor largi populare de pretutindeni, pentru apărarea şi consolidarea păcii. Ea îşi găseşte deopotrivă temeiul de drept în ţelul primordial al Cartei Naţiunilor Unite: „menţinerea păcii şi securităţii internaţionale şi, în acest scop, luarea de măsuri efective colective pentru prevenirea şi îndepărtarea ameninţărilor împotriva păcii şi pentru suprimarea actelor de agresiune sau a altor violări ale păcii" (art. 1, pct. 1) Aceasta este obligaţia internaţională expresă, pe care şi-au luat-o membrii Organizaţiei Naţiunilor Unite, ca o consecinţă a hotărîrii comune ce însufleţea — în vara anului 1945 — pe autorii Cartei de la San-Francisco de „a salva generaţiile ce vor veni de blestemul războiului care, de două ori în decursul vieţii noastre, a adus omenirii dureri nespuse" (Preambulul Cartei).

Dar pacea — ca bun suprem al umanităţii, ca instrument neapărat necesar pentru „a promova progresul social şi un nivel mai bun de viaţă în mijlocul unei libertăţi mai mari", aşa cum se arată în Preambulul Cartei Naţiunilor Unite — este la rîndul ei compusă din mai multe elemente, dintre care hotărîtoare sînt: dezarmarea, securitatea şi procedura tratativelor internaţionale.

Tocmai aceasta explică poziţia, ce îmbracă variate forme, pe care o ia opinia publică iubitoare de pace ori de cîte ori intervin, pe tărîm internaţional, acte ce reprezintă o frînare a procesului de reglementare justă a elementelor constitutive ale păcii. Pentru această largă opinie publică, numai prin îndepărtarea poverii apăsătoare a înarmărilor (armatele naţionale, ca expresie a suveranităţii statelor, fiind aduse la rolul lor firesc), numai prin înfăptuirea securităţii colective, numai prin împămîntenirea tratativelor internaţionale ca unic mijloc de reglementare a problemelor litigioase dintre state se poate ajunge la ţelul primordial al Cartei Naţiunilor Unite: „menţinerea păcii şi securităţii internaţionale", la pacea de fapt şi de drept, construită pe principiul de bază al libertăţii popoarelor şi al autodeterminării, fie că aceste popoare sînt mari sau mici.

Este aşa dar firească opoziţia care se ridică în cercurile largi ale opiniei publice şi înăuntrul statelor semnatare şi în afara lor, în legătură cu recentele acorduri de la Londra şi Paris, din 3 şi 23 octombrie 1954, a căror ratificare şi aplicare ar însemna reînvierea oficială a militarismului german. O asemenea atitudine de protest pare cu atît mai de înţeles — şi ea îşi găseşte ecou nu numai în coloane de presă, ci şi în declaraţiile a numeroşi oameni politici şi organisme politice din Apus — cu cît elaborarea şi semnarea recentelor acorduri coincid în timp cu dezbaterile ce se desfăşoară în prezent la cea de a 9-a sesiune a Organizaţiei Naţiunilor Unite în problema dezarmării, în jurul noilor propuneri sovietice, într-un moment cînd se depun mari străduinţe pentru consolidarea securităţii colective în Europa, ca o contribuţie la principiile Cartei de la San-Francisco. Apare limpede contrastul între noua acţiune diplomatică sovietică de frînare a înarmărilor exagerate, a căror singură existenţă poate duce la război, între lupta ce se desfăşoară pentru prohibirea armelor atomice şi tendinţa, concretizată în acordurile de la Londra şi Paris, de creare a unui puternic centru militarist în inima Europei.

Acest contrast a fost sezisat de altfel de însăşi semnatarii acordurilor de la Londra şi Paris. De aceea ei au căutat să sublinieze, prin numeroase formulări, atît la Londra cît şi la Paris, „ataşamentul" lor faţă de pace şi securitate. Dar principalul scop urmărit de aceste acorduri se desprinde din „actul final" al celor două conferinţe. Acest act este clar. El prevede reconstituirea unei puternice armate în Republica Federală Germană, cu un total de 500.000 de oameni, compusă din 12 divizii, cu 40 de generali, 3000 ofiţeri de stat major şi 22.000 de ofiţeri combatanţi. Semnificaţia cifrelor este vădită, mai ales pentru început, deoarece ne amintim că armata lui Wilhelm al II-lea se ridica de asemenea, în timp de pace (în 1913), la 530.000 de oameni, iar Tratatul de la Versailles (din 28 iunie 1919) atribuia Germaniei învinse un efectiv de numai 100.000 de oameni. Această semnificaţie nu poate fi ştearsă, cu toată declaraţia ulterioară semnării făcută de cancelarul Adenauer, că „nu înţelege ca vreodată să recurgă la forţa armată pentru împlinirea revendicărilor teritoriale germane, care vor trebui să-şi găsească reglementare pe calea tratativelor paşnice".

O contradicţie evidentă este între acordurile de la Londra şi Paris şi acordurile de la Yalta (din 11 februarie 1945) şi de la Potsdam (din 2 august 1945) acorduri aflate şi astăzi în vigoare. După cum se ştie, nu a intervenit nici o modificare a acestor acoduri — ceea ce ar fi implicat asentimentul comun al semnatarilor — nici o „denunţare unilaterală" a lor, ceea ce — de la Conferinţa de la Londra din 1871 — este statornicit a constitui o infracţiune de drept internaţional. Or, prin aceste acorduri, se prevede că principalele Naţiuni Unite din timpul războiului se angajează solidar să creeze o Germanie paşnică, democrată, **demilitarizată,** un factor al păcii în centrul Europei. De pe această poziţie Nota sovietică din 23 octombrie, trimisă în plină desfăşurare a conferinţei de la Paris, subliniază că „în cazul cînd hotărîrile de la Londra vor fi traduse în fapt Germania occidentală nu va mai putea fi considerată ca un stat iubitor de pace, ceea ce va face imposibilă, pe un timp îndelungat, restabilirea unităţii Germaniei".

Acordurile de la Londra — definitivate la Paris — nu reprezintă decît o nouă ediţie a vechiului tratat al „comunităţii defensive europene", respins de parlamentul francez şi de opinia publică a Franţei. Acest fapt a fost subliniat chiar de preşedintele Eisenhower la 4 octombrie, o zi după semnarea acordurilor la Londra: „După ratificare, acordurile realizate la conferinţa de la Londra a celor nouă state vor menţine o mare parte din principiile valoroase care stăteau la baza propunerilor iniţiale privitoare la comunitatea defensivă europeană".

Dacă partizanii acestor acorduri vorbesc de avantajele „uniunii vest-europene", de superioritatea ei faţă de defuncta „comunitate defensivă europeană", de garanţiile britanice şi de eficacitatea unui control al înarmărilor Germaniei — toate acestea se fac, în special, pentru liniştirea opiniei publice franceze, pentru obţinerea rapidă a ratificării. Acordurile de la Londra şi Paris rămîn însă în contradicţie cu aceste caracterizări. Caracterul „supranaţional" al organelor „uniunii vest-europene" este doar atenuat, dar el nu dispare şi, ca atare, suveranitatea naţională a participanţilor la aceste acorduri este departe de a rămîne întreagă. Garanţiile britanice — cele patru divizii ce se află deja pe continent — sînt mai mult simbolice şi ele pot fi anulate chiar „în cazul unei situaţii excepţionale în teritoriile de peste mări" ale Angliei. Eficacitatea relativă a oricărui fel de „garanţii britanice" este de altfel recunoscută de primul ministru al Angliei, Winston Churchill, în „Memoriile" sale, atunci cînd analizează politica antebelică a guvernului Chamberlain: „Primul ministru de atunci — scrie Churchill — oferea garanţii şi încheia alianţe oriunde era posibil, fără să se preocupe dacă vom fi în stare să acordăm un ajutor eficace ţărilor interesate. După garanţiile oferite Poloniei au urmat garanţiile oferite Romîniei şi Greciei". Ca atare, săptămînalul parizian „Perspectives", observînd pe bună dreptate că singura realitate care rămîne este „reînvierea militarismului german", subliniază: „Conţinînd, după expresia lui Mendès-France, ceva mai puţine elemente supranaţionale şi o participare britanică ceva mai mare decît C.D.E., acordurile de la Londra şi Paris conţin ...prea multă înarmare a Germaniei".

Într-adevăr, forţa armată germană iniţială — care, deşi sub o nouă denumire, reaminteşte vechiul Wehrmacht — este departe de a putea fi limitată. Integrarea Germaniei apusene în pactul de la Bruxelles (din 1948) şi în pactul Atlanticului de Nord nu este de loc de natură să frîneze dezvoltarea ei militară surprinzătoare — în viitorul apropiat. Acest lucru este remarcat de altfel şi de ziarul american „New York Herald Tribune", care arată că pactul Atlanticului „nu stabileşte nici o limită a eforturilor maximale în acest domeniu, considerînd chiar „copii cuminţi" acele ţări care-şi depăşesc sarcinile". Acest lucru este confirmat şi de interviul acordat recent agenţiei „United Press" de generalul hitlerist Manteuffel, în prezent deputat în Bundestagul de la Bonn. Manteuffel cere ca, pe lîngă cele 12 divizii prevăzute în acordul de la Paris, să se creeze o aşa-zisă „gardă naţională" germană — un fel de rezervă a armatei — cuprinzînd cam 2.500.000 oameni, care să primească instrucţie militară, să poarte uniformă şi să fie echipaţi cu cele mai moderne arme. Manteuffel arată că astfel de forţe militare pot fi create în baza prevederilor celui de al doilea protocol anexat tratatului de la Bruxelles la conferinţa de la Paris.

Motivată ca o consecinţă a recunoaşterii „suveranităţii" Republicii Federale Germane, care rămîne însă să suporte ocupaţia armată timp de 44 de ani, ca o „necesitate de apărare" sau ca o „fatalitate", cu scopul acoperirii unui „vid militar" în centrul Europei, armata vest-germană legalizată la Londra şi Paris constituie de fapt o nouă manifestare a politicii de pe poziţii de forţă. Dar o asemenea politică nu poate duce la rezultate faţă de o mare putere, cu un uriaş potenţial uman şi economic, cum este Uniunea Sovietică. Departe deci de a netezi calea spre rezolvarea problemei germane, spre reglementarea paşnică a chestiunilor litigioase, instituirea oficială a acestei armate va fi de natură să marcheze o nouă încordare a situaţiei internaţionale.

Două drumuri se conturează aşa dar, după semnarea acordurilor de la Londra şi Paris: ratificarea lor, şi prin aceasta un pas înainte spre încordarea relaţiilor internaţionale; sau reluarea neîntîrziată a tratativelor internaţionale pe plan larg cu o ordine de zi cuprinzătoare pentru ca, prin justa confruntare a realităţilor internaţionale, să se ajungă la reglementarea tuturor chestiunilor litigioase.

Această a doua alternativă rămîne formula, şi juridică şi politică, menită să ducă la înfăptuirea păcii generale, dreaptă şi trainică. Aceasta rămîne calea menită să consolideze ordinea pacifică în lume, pe bazele unei continue cooperări internaţionale.

REDACŢIA ŞI ADMINISTRAŢIA: Bucureşti Piaţa „Scînteii", Tel. 7.60.10, 7.60.20, 7.60.40, 7.61.00, 7.61.40. — Abonamentele se fac la oficiile poştale, factorii poştali şi diftuzorii voluntari din întreprinderi şi instituţii. Tiparul: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin".